

ΔΟΚΙΜΗ

ΧΡΟΝΟΣ 2ος Αριθ. φυλ. 18

1 Μάη 1987

Τιμή δρχ. 100

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΜΑΣ

«η αδικία σε έναν είναι αδικία σ' όλους»

Την Μ. Παρασκευή, 17.4, στις 10.30 το βράδυ αυτοκίνητο ανατρέπεται κοντά στο χωριό Αγριοβότανο της Εύβοιας. Ο οδηγός του αυτοκινήτου εξαφανίζεται, ενώ δυο αδελφια, ο Δαυίδ και Αποστόλης Κωνσταντίνου οδηγούνται στο αστυνομικό τμήμα του χωριού.

Διαπιστώνεται ότι το αυτοκίνητο είναι κλεμμένο και έχει πλαστές πινακίδες (από την Πάτρα) και σε μιαθήκη βιολιού ανακαλύπτεται μια κομμένη καρμπίνα. Οι δυο αδελφοί σε καταθέσεις τους, όπου λένε τα ίδια πράγματα, δηλώνουν άγνοια για το αυτοκίνητο και το όπλο. Καταθέτουν ότι βρίσκονταν με φίλους τους στο χωριό Βασιλικά, όπου είχαν πάει όλοι μαζί για βόλτα και ότι έκαναν ωτοστόπ για να γυρίσουν στο χωριό τους, την Κοκκινομπλιά. Όταν το αυτοκίνητο ανατράπηκε πήγαν να ζητήσουν βοήθεια από τους κατοίκους, αλλά όταν ο οδηγός είδε να πλησιάζει ένας αστυνομικός με στολή, τράπηκε σε φυγή λέγοντάς ταυτόχρονα και σ' αυτούς να κάνουν το ίδιο γιατί αυτός και το αυτοκίνητο ήταν μπλεγμένοι. Έτσι αυτοί τάχασαν και πιάστηκαν ενώ ο άγνωστος οδηγός διέφυγε με άλλο αυτοκίνητο, που πήρε από το διπλανό χωριό, όπως έγινε γνωστό από την αστυνομία. Η αστυνομία, παρόλο που διαπίστωσε την αλήθεια των ισχυρισμών των δυο αδελφών με τηλεφωνήματα στα χωριά, που αυτοί είχαν αναφέρει κι ενώ ήταν πεισμένοι για το αληθές των συμβάντων, συνέχισε την κράτησή τους μετά από εντολή της Ασφάλειας στην Αθήνα γιατί οι δυο αδελφοί, ήταν αναρχικοί. Ιδιαίτερα ο Δαυίδ Κωνσταντίνου, «βαρύνονταν» με συμμετοχή στην αναρχική συνάντηση της Πάτρας και τη σύλληψή του από ενεδρεύοντες ΜΑΤάδες στο Σταθμό Λαρίσης καθώς και για συμμετοχή του στην πορεία των αναρχικών για το Τσέρνομπιλ και την σύλληψή του ώρες μετά τα επεισόδια. Τον άγριο ξυλοδαρμό του στην Ασφάλεια είχαν καταγγείλει την εποχή εκείνη αυτός και 2 ακόμα συγκρατούμενοί του. Και που την αναδημοσιεύουμε εδώ:

«... Κτυπούν πιο βάνουσα τον Δαυίδ Κωνσταντίνου και ανάβουν αναπήρα να του κάψουν τα μαλλιά, λέγοντας Ρε, ο οικολόγος απ' του Ζωγράφου. Θα σε γαμ... ρε π... και άλλα. Όταν φτάνουμε στην Ευελπίδων ο 226525 δίνει διαταγή να σταματήσει ο ξυλοδαρμός. Σκουπίζουν βιαστικά τα αίματα του Βάρκα. Όσοι κτύπησαν με τη μεγαλύτερη λύσσα μένουν στην κλούβα. Όταν αφεθήκα-

με ελεύθεροι ο οδηγός επιχειρεί να μας πατήσει με την κλούβα ενώ βρισκόμαστε στην είσοδο των δικαστηρίων.

Όποιος γνώριζε από μας την κτηνωδία της ασφάλειας στη δικτατορία την ξαναείδε τώρα με σοσιαλιστικό μανδύα.

Όσοι νοιώθουν ακόμα άνθρωποι δεν πρέπει να μείνουν αδιάφοροι.

Γιώργος Βλασσόπουλος, Δαυίδ Κωνσταντίνου, Γιώργος Κούτσελας 19.5.86»

Βέβαια, και τότε οι κατηγορίες αποδείχτηκαν γευδείς και αδωδήθηκε με απαλλαχτικό βούλευμα.

Ακόμα και το σπουδαιότερο «βαρύνεται» ως συντάκτης και μέλος της αναρχικής εφημερίδας ΔΟΚΙΜΗ.

Πως ο τύπος εμφάνισε την ιστορία στην αστυνομική της εκδοχή

Η ιδιότητα των δυο αναρχικών και μάλιστα η δράση του Δαυίδ Κωνσταντίνου, έβαλε μπρος ξαναπαιγμένα σενάρια παραπληροφόρησης και γευδών ειδήσεων, διοχετευμένα από τις ασφαλίτικες διασυνδέσεις δημοσιογράφων.

Για να γίνει πειστικό το σενάριο περί «τρομοκρατικής ομάδας» οι προκρηρύξεις που είχε στις τσέπες του ο Δαυίδ, «βρέθηκαν» από τους συντάκτες στο αυτοκίνητο. Είναι απλό: κλεμμένο αυτοκίνητο, καρμπίνα, προκρηρύξεις = τρομοκρατική ομάδα.

«Χτύπημα» στην περιοχή (ληστεία (:)) εκτέλεση (:) αυτό το άφησαν στη φαντασία του αναγνώστη) και μάλιστα ότι ήταν μέλη της «Αντικρατικής Πάλης» κατά την εξίσωση Αναρχικός = Ανικρατική Πάλη = Καρμπίνες = ότι θέλει η φαντασία αστυνομικών ρεπόρτερς και λαού.

Χρησιμοποιώντας φράσεις «πραγματικές σφίγγες» ή «κρατούν το στόμα τους κλειστό οι αδελφοί Κωνσταντίνου» δέλουν να δείξουν ότι κάτι μυστήριο συμβαίνει, άρα είναι ένοχοι.

Φτάνουν να διαστρεβλώνουν και τις ίδιες τους τις καταθέσεις **Ελευθεροτυπία 22 Απρίλη** γράφει: «επίσης είπαν ότι κάποιος άγνωστος, ίσως τοποθέτησε τη δίκη με το περιεχόμενο στο αυτοκίνητο που είχαν ήδη κλέψει».

Ο άθλιος δημοσιογράφος, που ούτε καν τα αρχικά του δεν έβαλε κάτω από το άρθρο όπως την προηγούμενη μέρα, διατρέφει την ίδια την πραγματικότητα. ΠΟΤΕ ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ ΔΕΝ ΑΝΕΦΕΡΑΝ, ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ ΕΧΟΥΝ ΚΛΕΨΕΙ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΠΑΝ ΟΤΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕ ΤΟ ΟΠΛΟ ΣΤΗ ΘΗΚΗ ΓΙΑΤΙ ΕΙΧΑΝ ΑΓΝΟΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΟΠΛΟ.

Το θλιβερό αυτό ανθρωπάκι κινούμενο από τα δικά του ταπεινά ελατήρια — το μεροκάματο του γευδους και τα αφεντικά του στην Ασφάλεια αισθάνεται φανερά τρόπο για το μέγεθος του γέμματός του.

Η «έλλειψη στοιχείων» ακόμη και κατά την ομολογία του ανακριτή της υπόθεσης συμπληρώνεται με ασύνδετες μεταξύ τους ενδείξεις για να προετοιμάσει τη νέα σκευωρία που εξυφαίνεται. Γνώστες της γκαιμπελίστικης λογικής που διδάσκονται και στις σχολές δημοσιογραφίας κατά την πραχτική τους εξάσκηση συμπληρώνουν στα μυαλά των συνανθρώπων μας ότι η Ασφάλεια δε μπορεί να αποδείξει. Κι ενώ δημοσιεύουν λεπτομερώς τη λογική της Ασφάλειας, αποκρύβουν ανακοίνωση της ομάδας μας στην οποία εξηγούνται τα γεγονότα και τα στοιχεία που υποστηρίζουν οι σύντροφοι ή δημοσιεύουν μόνο μέρος όπου δηλώνεται η αλληλεγγύη και το κάλεσμα σε συμπάρασταση». Σκοπός τους με τα γέμματα που προηγούνται να προκαταλάβουν τις συνειδήσεις για να κατασπίσουν την υπεράσπισή τους αδύναμη.

Δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία

Εδώ και περίπου ένα χρόνο ο Αποστόλης μένει στο χωριό του και υπάρχουν μάρτυρες που θα βεβαιώσουν ότι δε μπορεί να έκλεγε αυτοκίνητο στην Πάτρα (!) γιατί πέφτει λίγο μακριά. Ούτε, ο Δαυίδ μπορεί να έχει κλέψει αυτό το αυτοκίνητο γιατί, τις μέρες που βρίσκονταν στο χωριό του κανείς δεν υπάρχει που να τον είδε να κυκλοφορεί μ' αυτό εκεί γύρω.

Ταυτόχρονα υπάρχουν μάρτυρες, που επιβεβαιώνουν τις καταθέσεις των δυο αδελφών όλη αυτή τη μέρα και για το γεγονός ότι έκαναν ωτοστόπ.

Και η μόνη κατηγορία πάνω στην οποία σπρήχτηκαν ουσιαστικά η προφυλάκιση δηλ. η οπλοκατοχή θα αποδειχθεί ανυπόστατη αφού κανένα στοιχείο όπως π.χ. δαχτυλικά αποτυπώματα, δεν υπάρχουν πάνω στο όπλο.

ΣΤΑ ΠΟΤΑΧΤΑ

Εκτός από το μισθό και επιδόματα

Με την υπ' αρ. 89747 απόφαση του υπουργού Εσωτερικών καθορίστηκαν τα έξοδα παράστασης (έτσι λέγονται τώρα τα επιδόματα) των δημάρχων, αντιδημάρχων και προέδρων κοινοτήτων.

Πήραν οι άνθρωποι και μια αυξησούλα σε σύγκριση με πέρσι για να κάνουν (ίσως) καλύτερα τη δουλειά τους. Ο καθορισμός γίνεται με βάση τα τακτικά έσοδα πούχει ο κάθε δήμος ή κοινότητα. Έτσι, αν φτάνουν μέχρι 200.000 δρχ. τα πραγματοποιηθέντα τακτικά έσοδα ο κοινοτάρχης θα πάρει 68.000 δρχ. (!). Από 200.000 έως 1.000.000 ο δήμαρχος ή κοινοτάρχης θα εισπράττει από 91.000 - 215.000 ανάλογα (!). Από 1.000.000 έως 10.000.000 η εισπραξη θα φτάνει από 251.000 - 550.000 (!!!) ΑΠΟ 10.000.000 έως 100.000.000 θα εισπράττει 682.000 μέχρι 1.023.000 δρχ. (!!!!). Από 100.000.000 μέ-

χρι 1 δισεκατομμύριο η εισπραξη θάναι 1.045.000 δρχ. έως 1.485.000 δρχ. (!!!!!). Από 2 δισ. και άνω θα παίρνει 1.650.000 δρχ. (!!!!!). Οι δήμαρχοι της Αθήνας και του Πειραιά, της Θεσ/νίκης και άλλων μεγάλων πόλεων, πούχουν πάνω από 2 δισ. τακτικά έσοδα εισπράττουν 1.650.000 δρχ. (!) ενώ οι αντιδήμαρχοι το 50% του ποσού αυτού, δηλαδή 825.000 δρχ. (!) π.χ. στην Αθήνα ο δήμαρχος και οι εννιά αντιδήμαρχοι θα πάρουν ως έξοδα παράστασης 9.075.000 δρχ.

Αυτά ως ελάχιστος φόρος τιμής γι' αυτούς που επάξια αγωνίζονται για τα «συμφέροντα του λαού» σ' αυτόν τον άξιο (και βέβαια επικερδή γι' αυτούς) θεσμό της «λαϊκής αυτοδιοίκησης» (δηλ. αυτοτιμωρίας διά μέσου δημοτικών τελών και άλλων φόρων, με τους οποίους πλην του μισθού τους ως όργανα της «λαϊκής βούλησης» επιβραβεύονται)

Ψηφίστε τους γιατί αλλοίμονό τους!! Πώς θα ζήσουν οι άνθρωποι «μας»;

Παναγ. Ελίω 86

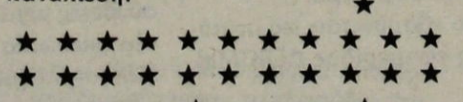
«Σοβαρότατο πρόβλημα» χαρακτηρίζει σε άρθρο της η «Ελευθεροτυπία» (12/4/87), το γεγονός ότι κάθε εξάμηνο πάνω από 100.000 Έλληνες επισκέπτονται την Τουρκία. Τίτλος του άρθρου: «100.000 Έλληνες τ' «ακουμπάνε» κάθε εξάμηνο στους Τούρκους».

Γιατί όμως αυτό το γεγονός αποτελεί πρόβλημα για την άρχουσα τάξη και τα γλυφτρόνια της (βλέπε: δημοσιογράφους κ.α.); Σίγουρα όχι για τα χρήματα που «βγαίνουν» από την Ελλάδα, που σχετικά είναι ασήμαντα.

Το «πρόβλημα» είναι ότι αυτός που θα επισκεφτεί την Τουρκία, βλέπει ότι οι Τούρκικες πόλεις αποτελούνται από ελάχιστα υπερπολυτελή κτίρια και ξενοδοχεία και εκατοντάδες τενεκεδομαχαλάδες (με

όλη την έννοια της λέξεως!). Έτσι ο επισκέπτης - αν δεν είναι τελείως αναισθητοποιημένος - καταλαβαίνει ότι όχι μόνο δεν έχει τίποτα να χωρίσει μ' αυτούς τους απλούς ανθρώπους, αλλά και ότι τους ενώνει η κοινή μοίρα όλων των καταπιεσμένων.

Το «πρόβλημα», λοιπόν, είναι ότι αυτές οι επισκέψεις καλλιεργούν την αλληλεγγύη μεταξύ των λαών και αποδυναμώνουν το ηλίθιο εθνικιστικό μίσος που καλλιεργούν τα αφεντικά, το τόσο απαραίτητο για να δικαιολογήσει τις «αμυντικές» δαπάνες και να συγκαλύψει την ντόπια καταπίεση!

Λιτότητα, πολεμικές δαπάνες και «όλοι οι Έλληνες πολίτες είναι ίσοι μεταξύ τους»

1. Ξέρετε πόσα ξόδεψε το κράτος για την τελευταία πολεμική εθνικιστική κινητοποίηση; 20 δισεκατομμύρια!

Η πολιτική λιτότητας ισχύει για τους εκμεταλλεζόμενους και καταπιεσμένους όχι και για τους στρατοκρατικούς μηχανισμούς, που άλλωστε τους χρειάζεται όχι μόνο για την εξωτερική πολιτική τους αλλά και για εσωτερικούς λόγους, όπως π.χ.

στην περίπτωση της απεργίας των ναυτεργατών που δε δίστασε να χρησιμοποιήσει βατραχάνθρωπους και λιμενόματσους.

2. Τις μέρες της κινητοποίησης το σήμα που εξέπεμπαν οι Ελληνικές στρατιωτικές υπηρεσίες ήταν:

«*Ηθικό χριστιανών ακμαιότατον, Μουσουλμάνων χαμηλότατον*»

Ελληνικό κράτος και ελληνοχριστιανικό πνεύμα αδιάρρηχτα ενωμένα. Κι ας λένε ότι οι Έλληνες Μουσουλμάνοι δεν είναι β' κατηγορίας πολίτες. Προπαγάνδα

Ο ανοιξιάτικος εκδοτικός οργανισμός συνεχίζεται

— Βγήκε το Νο 3 της φωτοτυπημένης έκδοσης «Αντίθεσης»

— Βγήκε στο φως και το «Φάσμα του κοινωνικού ανταγωνισμού» ποικίλης ύλης.

— Εκδόθηκε το «ΜΑΥΡΟ-ΚΟΚΚΙΝΟ» στη Θεσ/νίκη με πολύ ενδιαφέρουσα ύλη για την ζετία '85-'86.

Η εαρινή «επίθεση»

Το αντιεξουσιαστικό περιοδικό «Ανθη του Κακού» στις 10 Απρίλη, 7μμ. διοργάνωσε ροκ-συναυλία στην πλατεία Εξαρχείων, ως απάντηση στη συνεχιζόμενη αστυνομική κατοχή. Εκατοντάδες άτομα ζωντάνεψαν την πλατεία με πολύχρωμα μπαλόνια, και ρίχνοντας φωτοβολίδες, ενώ μια παρέα πειράζοντας αυτούς που τις άναβαν φώναζε: «Αυτός δεν είναι αναρχικός, είναι του Χόλυγουντ παραγωγός».

Ένας από τους διοργανωτές μίλησε για την «κοινότητα των Εξαρχείων» ενάντια στην καταστολή που συνεχίζεται στην περιοχή, ενάντια στο «Νταχάου της Κέρκυρας», ενάντια στη προώθηση της ηρωίνης από το κράτος, μέσω του νομοσχεδίου για την «αντιμετώπισή» τους, ενάντια στην οργάνωση του ψέμματος και της θλίψης.

Οι Δροσογιαννικές δυνάμεις αποτραβηγμένες προσωρινά, ενώ έπαιζαν οι «Last Privie» «No man' w Land» «Cyborgs».

Προς το τέλος κάποιοι νεαροί έσπασαν το καινούργιο μαγαζί με τα προκλητικά κιτς φάτα του (πορτοκαλολεμονοκίτρινα): ζωντανή εκπροσώπηση του πώς το κράτος θέλει να μεταμορφώσει την πλατεία. Το μαγαζί είναι τζελατερία (αυτό μόνο του τα λέει όλα).

Οι οργανωτές έσπευσαν να καταδικάσουν την ενέργεια σαν άκαιρη και λίγο αργότερα δόθηκε τέλος στην εκδήλωση.

— Την ώρα που γίνονταν η συναυλία, το Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ είχε στην Χαρ. Τρικούπη, στα κεντρικά γραφεία του κόμματος, συνεδρίαση. Από το φόβο των Ιουδαίων, έκρινε καλό να την κάνει στο Μέγαρο Μαξίμου, πάνω από την πλατεία Συντάγματος.

— Ο ιδιοκτήτης της «τζελατερίας» (καινούργιο φρούτο κι αυτό μετά τα «φαστ φουντ», «χάμπουργκερς» κ.λ.π. ταχείας κατάποσης μαγαζιά) όταν έφτιαχνε πριν λίγους μήνες το μαγαζί του είχε παινευτεί ότι κανείς «μαλλιός» δεν θα τολμούσε να κολλήσει αφίσσα ή να γράψει σύνθημα

Η αποκάλυψη της «εταιρείας των δολοφόνων» που ξεπάστρευε πλούσιους γέροντες ήταν το πασχαλιάτικο κελεπούρι για τις καθημερινές φυλλάδες. Εκεί που δεν είχαν με τι ν' ασχοληθούν και με τι ν' απασχολήσουν τους αναγνώστες τους (το Σισμίκ και τα εθνικιστικά κηρύγματα δεν προξενούσαν κανένα ενδιαφέρον) βρέθηκε ως εκθαύματος ένα θέμα συγκλονιστικό (με τάφους, βιτριόλια, σφυριά, σκοινιά κ.λ.π.) για να γεμίσει τις κενές σελίδες και να τροφοδοτήσει την αρρωστημένη περιέργεια των κενών αναγνώστών με ανατριχιαστικές λεπτομέρειες...

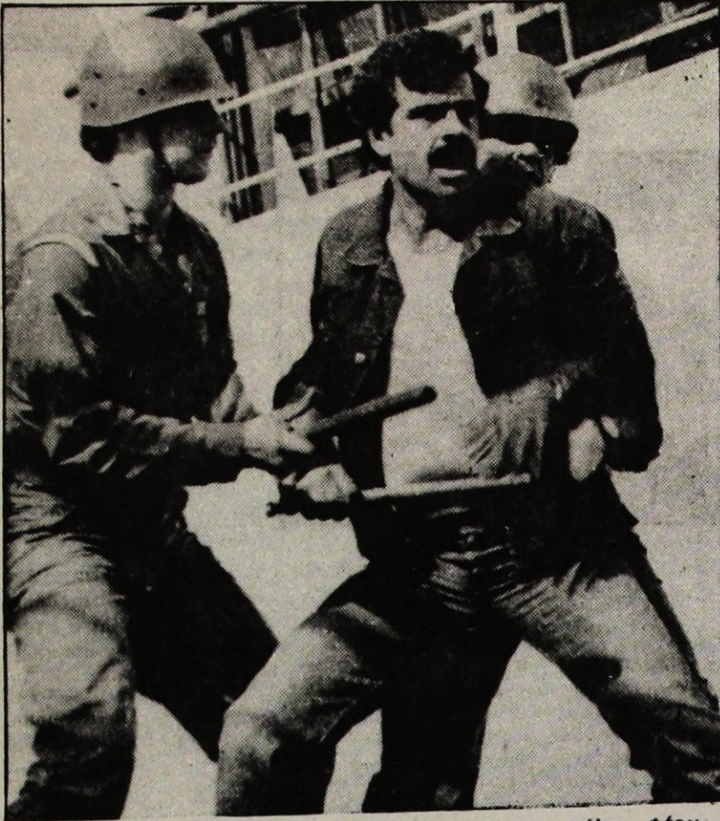
στις κολόνες του μαγαζιού του. Ο ίδιος παινεύτηκε ότι όταν συνέβη κάτι τέτοιο σ' άλλο μαγαζί του στη Βικτώρια χτυπούσε τέσσερις «μαλλιάδες» μέχρι μέσα στην Ασφάλεια, όπου τους πήγαν οι μάτσοι μετά από καταγγελία του. Όμως η πλατεία Εξαρχείων έχει μια μικρή διαφορά από την πλατεία Βικτωρίας κι ας βρίσκεται κάτω από μεγαλύτερη αστυνομική κατοχή.

«Σφάξε με πασά μου ν' αγιάσω!» Μόνο αυτό δεν είπανε στον πρωθυπουργό οι νταβάδες-εργατοπατέρες της Π.Ν.Ο (Πανελλήνια Ναυτεργατική Ομοσπονδία). Παραθέτουμε μερικές «μαχητικές» δηλώσεις τους, από τις εφημερίδες της 14/4/87: «Αν μας είχε δεχτεί ο πρωθυπουργός θα είχαμε λύσει την απεργία» (μέλος της αντιπροσωπείας της ΠΙΝΟ), «Έστω και μια λέξη θετική αν μας έλεγε ο πρωθυπουργός, είμαστε διατεθειμένοι να διακόψουμε την απεργία» (Θαν. Βαρίνος, εκπρόσωπος της ΠΙΝΟ). Και το αποκορύφωμα της ξεφτίλας: «Σας παρακαλούμε πολύ, διευκολυνάτε μας να δούμε τον κύριο πρωθυπουργό, έστω και για πέντε λεπτά!» (παράκληση των αντιπροσώπων στην ιδιαιτέρα του πρωθυπουργού). Δηλαδή πάλι καλά που οι «μαχητικοί» εργατοπατέρες δεν του πήγανε και δώρο κανά κουτί σοκολατάκια!

Ε, ρε που καταντάει η ανθρώπινη αξιοπρέπεια!...

Άπεργός ναυτεργάτης, κατεβαίνει από τόν καταπέλτη φέρυμπόουτ, με τή... βοήθεια τών βατραχανθρώπων

Ν Α Υ Τ Ε Ρ Γ Α Τ Ε Σ

ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

Άλλη μια απεργία, αυτή των ναυτεργατών, κατέδειξε για μια ακόμη φορά, το αδιέξοδο των εργατικών κινητοποιήσεων, στο βαθμό που χειραγωγούνται από τα γραφειοκρατικά συνδικάτα και αποτελούν παιχνίδι στα χέρια των κομματικών μηχανισμών.

Άλλη μια απεργία, που στόχος της δεν ήταν η προώθηση του ταξικού αγώνα, αλλά η κατάχτηση των προεδρικών θώκων της Γ.Σ.Ε.Ε. και κατ'επέκταση η διεκδίκηση συνδιαχείρισης της εξουσίας, ας μην ξεχνάμε το «αλλαγή δεν γίνεται χωρίς το Κ.Κ.Ε.».

Άλλη μια απεργία, όπου η κινδυνολογία του αστικού τύπου, η προβολή της «εναντίωσης» του «κοινωνικού συνόλου» στην απεργία, η προώθηση της εικόνας μιας συντεχνίας, που χτυπά και επιβουλεύεται την «εθνική οικονομία», αγνοώντας το σύνολο, έκανε σαφές ότι όσον αφορά τους εργατικούς αγώνες όπως και κάθε αντίσταση σ' αυτήν την κοινωνία, είναι δεδομένο ότι η εξουσία και θα λασπολογήσει και θα συκοφαντήσει και θα απομονώσει, όσους διεκδικούν μια καλλίτερη ζωή.

Τα αρματαγωγά και οι βάτραχοι: ένας νέος απεργοσπαστικός μηχανισμός.

Καθ' όλη την διάρκεια της απεργίας τα αρματαγωγά του πολεμικού ναυτικού, αντικαθιστούσαν τα επιβατηγά πλοία. Οι βατραχανθρώποι του λιμενικού (Μ.Υ.Κ.) — οι και νερόμαστοι καλούμενοι — προσπάθησαν να επιβάλουν την τάξη στο λιμάνι, αλλά πολλάκις ατύχησαν. Οι απεργοί τις πρώτες μέρες ήταν αποφασισμένοι και δεν δίσταζαν ακόμη και να χτυπήσουν αυτούς, που προσπαθούσαν να τους σπάσουν την απεργία.

Ο υπουργός ναυτιλίας Αλεξανδρής απείλησε τους ναυτικούς, ότι θα χρησιμοποιήσει ξανά κρουαζιερόπλοια, αν συνέχιζαν την απεργία. Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει πρόβλημα και οι στρατιωτικές δυνάμεις και το ξένο κεφάλαιο, βρίσκονται στην υπηρεσία του «σοσιαλισμού».

Η αδιαμφισβήτητη άποψη

«Δεν χρειάζεται να 'χετε και την άποψη των απεργών. Αρκεί που έχετε την δική μου, αδιαμφισβήτητη άποψη» Στ. Αλεξανδρής.

Αυτή είναι μια άλλη άποψη. Όχι βέβαια πρωτάκουστη. Ο υπουργός έχει την αποκλειστικότητα της «άποψης» γιατί μιλά από θέση ισχύος. Έτσι λοιπόν οι απεργοί που με την απεργία τους «εξυπηρετούν περιέργους σκοπούς», είναι ευνόητο, ότι πρέπει να παραιτηθούν απ' τα αιτήματά τους και να λύσουν την απεργία.

Η Κινδυνολογία στην «υπηρεσία του λαού»

«Χάος» στα λιμάνια, «δραματική» η κατάσταση στα νησιά, «όπου στέλνονται κραυγές αγωνίας» SOS... γιατί τελειώνουν τα τρόφιμα»...

Εκατοντάδες εκδρομείς αποκλεισμένοι»...

«Η απεργία έχει ανατρέψει το πασχαλινό πρόγραμμα χιλιάδων οικογενειών και έχει πλήξει τον εσωτερικό και ξένο τουρισμό».

Όπως και στην απεργία των εργατών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η προβολή του δημόσιου κινδύνου και ο έντεχνα διωγόμενος πανικός, κάνει εργάτες να στρέφονται ενάντια σε εργάτες, μια και η γκαϊμ-

πελίτικη προπαγάνδα των ημερών εκείνων — όπου συνεχώς τα μέσα μαζικής «ενημέρωσης», μετέδιδαν πως η απεργία των ναυτεργατών είναι παράνομη και δημιουργεί τεράστια προβλήματα στην «οικονομία».

Ένα είναι σίγουρο ότι η απεργία αυτή χτύπαγε όντως την εμπορευματική διαδικασία μιας κοινωνίας, που βασίζεται στο εμπόριο. Αν και είναι σαφές ότι τα προβλήματα που δημιούργησε ήταν ελάχιστα, έπρεπε να χτυπηθεί γιατί, παρεμπόδιζε την εμπορευματική λειτουργία του συστήματος. Απ' την άλλη χάλαγε τη φιέστα του Πάσχα, τη γιορτή της κοινωνικής υποκρισίας, εμποδίζοντας μια διαδικασία εκτόωσης των εκμεταλλευομένων αυτής της κοινωνίας γι' αυτό και έπρεπε να χτυπηθεί...

Από τη δυναμική αντιπαράθεση της βάσης στην γλοιώδη στάση της Ομοσπονδίας.

Ενώ τις πρώτες μέρες, στο λιμάνι του Πειραιά, εκτυλίχθηκαν σκληρές βίαιες αντιπαράθεσης με τα Μ.Υ.Κ., ενώ η γλώσσα που χρησιμοποιούσε η ομοσπονδία ήταν στην αρχή σκληρή, κατά τη διάρκεια της απεργίας επικράτησε μια μετριότητα, που οδήγησε σε μια παράδοση άνευ όρων των ναυτεργατών (προφορική δέσμευση του Αλεξανδρή για ικανοποίηση των αιτημάτων).

Γιατί τι άλλο παρά κατάντια είναι η δήλωση της Π.Ν.Ο. λίγο πριν λήξει η απεργία ότι «μια λέξη θετική, αν μας έλεγε ο πρωθυπουργός, είμαστε διατεθειμένοι να διακόψουμε την απεργία». Τι άλλο από ξεφτίλισμό το να παρακαλούν έναν εκ της πρωθυπουργικής φρουράς να τους «διευκολύνει» για να δουν τον πρωθυπουργό. Πως εκφυλίζεται ένας εργατικός αγώνας σε μια διευκόλυνση!

Τα γραφειοκρατικά συνδικάτα ανίκανα να φέρουν στην έσχατη συνέπειά τους, την σύγκρουση που είναι αναπόφευκτη, όταν κανείς αντιστέκεται στη βούληση του κράτους, χειραγωγούν και μπλοκάρουν ένα κόσμο, που έχει την διάθεση να κάνει πράγματα έξω απ' αυτά τα «λουκία».

Η ήττα των ναυτεργατών, ένα ακόμη γεγονός, που μας δείχνει, πως οι εργατικοί αγώνες, μετατρέπονται σε μοχλό πίεσης κομματικών μηχανισμών, για τη διεκδίκηση απ' το σύστημα, νομής της εξουσίας, μιας και παρέχει εγγυήσεις ότι έχει την δυνατότητα να ελέγχει τις εξεγερτικές διαθέσεις των εργατών και εργαζομένων.

«ΝΙΚΗΣΑΜΕ»

Έτσι χαρακτηρίσε το αποτέλεσμα της κινητοποίησης η ομοσπονδία, όπως ακριβώς πέντε μήνες νωρίτερα είχε κάνει το ίδιο η ομοσπονδία των εργατών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ενώ και αυτή δεν είχε πέτυχει τίποτε. Ναι, νίκησαν οι εργατοπατέρες και οι γραφειοκράτες, τα κομματικά τσιράκια της κοινωνικής ειρήνης. Ναι, νίκησαν, αυτούς που αγαναχτισμένοι φωνάζαν έξω απ' τα γραφεία της Π.Ν.Ο. — όταν ανακοινώθηκε το σπάσιμο της απεργίας, κάτι που εξάλλου κανένας δεν τους ρώτησε, αν συμφωνούν ή διαφωνούν — «η απεργία πρέπει να συνεχιστεί», «πουλημένοι». Το ζητούμενο πως η αντίθεση αυτής της εργατικής βάσης θα μπορέσει να περάσει απ' την άρνηση του γραφειοκρατικού συνδικάτου, στον εξεγερτικό αγώνα.

Στην αντιπαράθεση της βάσης, για συνέχιση της απεργίας, η Π.Ν.Ο. απάντησε κινδυνολογώντας «σάπισαν τα προϊόντα στα νησιά». «Πρέπει να σεβαστούμε το κοινωνικό σύνολο». Ναι, πρέπει να δώσετε διαπιστευτήρια καλής διαγωγής στους άρχοντες, για να το θυμούνται, όταν ξαναμοιράσουν τα οφίτσια.

Όμως, οι σύντροφοι της μισθωτής σκλαβιάς, θα 'ρθει η ώρα που θα απαντήσουν με τα εργατικά συμβούλια στα γραφειοκρατικά συνδικάτα, με την άμεση δημοκρατία, την αυτοοργάνωση και την πρωτοβουλία, στην χειραγώγηση και ποδηγέτηση των επαγγελματικών συνδικαλιστών. Στα σύγχρονα κρεματόρια της μισθωτής δουλειάς δεν έχουμε παρά να αντιπαράθεσουμε την ταξική πάλη, ενάντια στην κοινωνία του οργανωμένου ψεύδους, της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Η οργανωτική σύνδεση των εργατικών χώρων, με κυρίαρχο όργανο την γενική συνέλευση, όπου οι άνθρωποι που παράγουν τον κοινωνικό πλούτο θα αποφασίζουν και θα χρησιμοποιούν εκλεγμένους και ανακλητούς αντιπροσώπους, όταν κι αν είναι αναγκαίο, χωρίς κανένα ειδικό προνόμιο ή μισθό εκτελεστικά όργανα και όχι αποφασιστικά.

Μπροστά στην οργάνωση και την αποφασιστική δύναμη των κολασμένων αυτής της κοινωνίας, οι καταπιεστικοί μηχανισμοί του καπιταλισμού, θάναι χάρτινες τίγρεις, γιατί εμείς είμαστε οι πολλοί, χωρίς εμάς τίποτε δεν μπορεί να λειτουργήσει σ' αυτή την κοινωνία.

Και έχουμε κάθε συμφέρον να αγωνιστούμε για μια κοινωνία των αυτοδιοικουμένων ανθρώπων.

συνέχεια από τη σελίδα 1

Έτσι οι σύντροφοι μας με βάση αυτά τα «στοιχεία» προφυλακίσθηκαν, αν και η κράτησή τους ήταν παράνομη γιατί είχε περάσει το 24ωρο που χρειαζόταν για να οδηγηθούν στον εισαγγελέα.

Επειδή δεν είμαστε διατεθειμένοι να αφήσουμε τους συντρόφους μας θορά στα χέρια του κάθε δειλού δημοσιογραφίσκου και ασφαλίτη. Επειδή δεν είμαστε διατεθειμένοι να τους αφήσουμε να γίνουν τα εξιλαστήρια θύματα στις κομματικοπολιτικές διαμάχες και στις αστυνομικές - κρατιστικές σκοπιμότητες.

Δηλώνουμε ότι θα τους υπερασπιστούμε μ' όλα τα μέσα που θα κρίνουμε ότι θα οδηγήσουν στην άμεση απελευθέρωσή τους από τα κοράκια της εξουσίας.

Καλούμε όλους τους σύντροφους να πολεμήσουν τα γεύδη και να κινητοποιηθούν έμπρακτα και αποτελεσματικά μ' όποιον τρόπο επιλέξουν γιαυτό το σκοπό.

Να υπερασπιστούμε τους συντρόφους που διώκονται γιαυτό που είναι και όχι για αυτό που κατηγορούνται ότι έκαναν.

Οι σύντροφοι Δαυίδ και Απόστολος μέσα από τα κρατητήρια είπαν:

«Καταγγέλουμε όλη τη μεθόδευση της Αστυ-

νομίας ως σκευωρία, που αποτελεί μία ακόμη δίωξη ενάντια σ' όσους αγωνίζονται για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση. Καλούμε όσους αντιστέκονται σ' αυτές τις τακτικές σε συμπαράσταση και επαγρύπνηση».

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ

Η ανακοίνωση που δε δημοσιεύτηκε:

ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΤΟΥΣ.....

Γεγονός είναι ότι στην «κοινωνία μας» αν είσαι κάποιος διάσημος και πλούσιος και πυροβολήσεις τη φίλη σου, έχεις όλα τα προσόντα για να αφεθείς ελεύθερος. Αν είσαι αναρχικός και τύχει να βρεθείς σε κάποιο μέρος με παράνομα αντικείμενα ακόμα κι αν δεν έχεις αγγίξει ή έχεις άγνοια γι' αυτά βρίσκεσαι κατηγορούμενος.

Έτσι και τώρα η ατυχής σύμπτωση του Δαυίδ και Απόστολου Κωνσταντίνου να κάνουν ωτοστόπ από το χωριό Βασιλικά, που ήταν με φίλους τους για να πάνε στο χωριό τους και να ντελαπάρισμα του αυτοκινήτου του άγνωστου σ' αυτούς οδηγού, έδωσε την ευκαιρία στην Ασφάλεια να πλάσει καινούργια σκευωρία.

Παρ' όλη την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων και παρά την ύπαρξη επώνυμων μαρτύρων που επιβεβαιώνουν την αλήθεια των καταθέσεων των αδελφών Κωνσταντίνου, προφυλακίσθηκαν ενώ ήδη υπήρχε παράνομη η κα-

τακράτησή τους.

Τους κατηγορούν για κλοπή αυτοκινήτου από την Πελοπόννησο τη στιγμή που ο Απόστολος εδώ και ένα χρόνο μένει μόνιμα στο χωριό του στην Εύβοια, ενώ ο Δαυίδ ήταν εκεί για τις μέρες του Πάσχα και κανείς δεν τον είχε δει να κυκλοφορεί με το αυτοκίνητο για το οποίο κατηγορείται. Ακόμα και η κατηγορία για οπλοκατοχή είναι γελοία από τη στιγμή που δεν υπάρχει κανένα αποδεικτικό στοιχείο, π.χ. αποτυπώματα κ.τ.λ. παρά μια θήκη βιολιού που δεν γνώριζαν το περιεχόμενό της.

Γνωστοποιούμε ότι ο Δαυίδ Κωνσταντίνου είναι συντάκτης της Αναρχικής εφημερίδας ΔΟΚΙΜΗ και η δίωξη του οφείλεται στις ιδέες του και την κοινωνική του πραχτική που έγινε το «αποδεικτικό στοιχείο» στα χέρια της αστυνομίας για να χρησιμοποιηθεί στην τρομοκρατία του ίδιου και των συντρόφων του.

Δηλώνουμε προς όλους ότι δε θ' αφήσουμε να γίνουν αυτός και ο αδελφός του εξιλαστήρια θύματα στο βωμό των πολιτικών και αστυνομικών σκοπιμοτήτων που έφτασαν να υπονοούν και συμμετοχή στην «Αντικρατική Πάλη».

Καλούμε σε κινητοποίηση και ενεργή συμπαράσταση όλους τους ελεύθερα σκεπτόμενους απέναντι στη νέα σκευωρία της Αστυνομίας.

Η τρομοκρατία δε θα περάσει.

Συντακτική ομάδα της εφημερίδας «ΔΟΚΙΜΗ»

ΒΕΛΓΙΟ ΜΑΧΟΜΕΝΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΙ ΠΥΡΗΝΕΣ

Προς όλες τις μαχόμενες ομάδες που έχουν επαφή με την «Κόκκινη γραμμή» («Ligne Rouge») **Προς όλους τους συντρόφους που έχουν επαφή με το άτομο που αναφέρεται.**

Το κείμενο που ακολουθεί είναι πρόσφατη ανακοίνωση των τεσσάρων φυλακισμένων αγωνιστών των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων. Σας αποστέλλεται από την Ένωση Γονέων και Φίλων των Κομμουνιστών Κρατουμένων (Α.Ρ.Α.Ρ.Κ.), Βρυξελλές, Βέλγιο. Είμαστε στη διάθεσή σας, ώστε να εγγυηθούμε την αυθεντικότητα αυτού του ντοκουμέντου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ 4 ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1987. Από τη στιγμή της σύλληψής μας, ήρθε σε επαφή μαζί μας η ομάδα «Κόκκινη Γραμμή», η οποία με δική της πρωτοβουλία, εξέδιδε σε ένα επεισοδιακό δελτίο, ανάμεσα σε άλλες «προσφορές στο επαναστατικό αντάρτικο», τα πολιτικά ντοκουμέντα της οργάνωσής μας. Πολύ γρήγορα καταλάβαμε ότι αυτή η ομάδα (την οποία ορισμένοι από μας είχαν γνωρίσει καλά στο παρελθόν κατά την περίοδο της νόμιμης μαχητικής δραστηριότητάς τους) είχε τελείως εκφυλιστεί και δεν αποτελείτο παρά από άτομα ύποπτα, προβοκάτορες, χαφιέδες και στην καλύτερη περίπτωση, από αδιόρθωτα αφελή και ανεύθυνα άτομα.

Η λιποταξία αυτής της ομάδας, από τις κινήσεις αλληλεγγύης στην απεργία πείνας, που κάναμε το 1986, όλες της οι πρωτοβουλίες — τόσο ύποπτες όσο και ανέντιμες — και το ότι η κατάσταση της ομάδας συνέχισε να εκφυλίζεται τόσο, που φθάσαμε στο σημείο από το Δεκέμβριο — πολύ αργά, αυτό είναι αλήθεια — να απαιτούμε την ουσιαστική διάλυση της ομάδας.

Αυτό δεν ήταν παρά η ταφή ενός πτώματος. Από πολύ καιρό πριν η «Κόκκινη Γραμμή» δεν υπήρχε, παρά μόνο σε μια αυταπάτη την οποία συντηρούσαν ορισμένοι, συνεχίζοντας να διεκδικούν καταχρηστικά τη σφραγίδα των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων, κατευθύναν τις ίντριγκες τους τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Είναι συνήθεια στους κύκλους των αριστεριστών, όταν μπλίνει κάποιο πρόβλημα να μεταχειρίζονται σαν «μπάτσο» τον οποιοδήποτε.

Για να κάνουμε σαφώς κατανοητή τη σοβαρότητα της σημερινής μας καταγγελίας, θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι έχουμε πάντοτε καταδικάσει αυτή τη νοσηρή πρακτική: «δεν πρέπει να συγχέουμε έναν πολιτικό εχθρό με έναν εχθρό από το στρατόπεδο της αστυνομίας». Σήμερα, όμως, βρισκόμαστε στην κατοχή μας στοιχεία, που αποδεικνύουν ότι ένα από τα ύποπτα άτομα της «Κόκκινης Γραμμής» ανήκει στην αστυνομία και γι' αυτό καταγγέλλουμε με βεβαιότητα τον καταδότη MAURICE APPELMANS, που κατοικεί στη διεύθυνση: 16 Rue d' Irlande, 1060 Bruxelles.

Ο Μ. APPELMANS είναι ένα άτομο, που από το 1978, καρφώνει τις κινήσεις «συμπαθούντων» και τις οικογένειες των φυλακισμένων της ένοπλης αντι-ιμπεριαλιστικής πάλης στην Ευρώπη. Γνωρίζουμε ότι από την εμφάνιση της πάλης της οργάνωσής μας το 1984, αυτός διείσδυσε αμέσως στους κόλπους της ομάδας «Κόκκινη Γραμμή» και ότι από τη στιγμή των συλλήψεων του Δεκεμβρίου του 1985 ανέπτυξε την καταδοτική του δράση στην αρχή ενάντια σε συντρόφους της Ελβετίας, Γαλλίας, Ολλανδίας, Ισπανίας και σε μικρότερο βαθμό της Δυτικής Γερμανίας.

Καλούμε σε επιφυλακή όλους εκείνους, που ο χαφιές έχει πλησιάσει, για να μπορούν να αυτοπροστατευθούν και, αν έχει ακόμα την αδιαντροπιά να εμφανίζεται, να του επιφυλάξουν την μεταχείριση που αξίζει στους χαφιέδες και τους πράκτορες της αστυνομίας.

Ζητάμε από τους συντρόφους, που έβλαψαν οι ενέργειες, που ανέπτυξε αυτό το άτομο, χρησιμοποιώντας τη φήμη του αγώνα των Πυρήνων, να δεχτούν τις συγγνώμες, εκ μέρους μας, ως αγωνιστών — συντρόφων, για τη ζημιά που αυτός ο χαφιεδισμός θα μπορούσε να προκαλέσει. Σας ευχαριστούμε για την αλληλεγγύη σας.

Didier Chevolet, Pierre Carette
Pascale Vandegerde, Bertrand Sassoie
φυλακισμένοι αγωνιστές των C.C.C.

Παραθέτουμε ένα κείμενο που έστειλαν οι 4 αγωνιστές των C.C.C. μέσα από τη φυλακή.

Για τον κομμουνισμό, ο αγώνας δεν σταματάει ποτέ.

Εργάτες — εργάτριες, Σύντροφοι — Συντρόφισσες

Είμαστε 4 αγωνιστές και αγωνίστριες των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων (C.C.C.). Χτες στο αντάρτικο, σήμερα στην απομόνωση μέσα στις φυλάκες του Κεφάλαιου, αύριο ... αλλά δεν είναι αυτό, που έχει σημασία τώρα. Το σημαντικότερο είναι να είμαστε, σήμερα όπως και χτες, με όλες τις δυνάμεις μας στην υπηρεσία της πάλης των τάξεων.

Να ποια είναι, όμως, η λογική αυτού του γράμματος και της κλήσης, που σας απευθύνουμε: βγαίνοντας από τη φυλακή, θα εξακολουθήσουμε τη δραστηριότητά μας, για τις επαναστατικές προοπτικές και την επαναστατική οργάνωση του προλεταριάτου. Και για να γίνει αυτό, σας καλούμε να συζητήσετε μαζί μας, άμεσα, για όλα τα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα, που τίθενται στον κόσμο της εργασίας, και για την προοπτική της ανοιχτής πάλης των μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων από τον Οκτώβρη του 1984.

Από την αρχή αυτής της χρονιάς αγωνιστήκαμε με απεργία πείνας, για να κερδίσουμε με αυτή τη δυνατότητα «ελευθέρως» αλληλογραφίας μαζί σας. Η απεργία στόχευε στο σπάσιμο της σιωπής, που ο Marten² και οι συνένοχοί του, οι τράπεζες, ήθελαν να μας επιβάλλουν. Και τώρα μπορούμε να σας προτείνουμε να μοιραστείτε μαζί μας αυτή τη μικρή νίκη και να τη διαδώσετε: Εφόσον ο σκοπός μας είναι κοινός, τα ζητήματα και τα προβλήματα είναι τα ίδια, μαζί θα βρούμε τις σωστές απαντήσεις. Εμπρός για την κομμουνιστική επανάσταση.

ΟΛΗ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Οι αγωνιστές των Μαχόμενων Κομμουνιστικών Πυρήνων σήμερα φυλακισμένοι:

Didier CHEVOLET
et Pierre CARETTE
Prison de St - Gilles
106, av. Du cpetiaux
1060 BRUXELLES

Pascale VANDEGEERDE
et Bertrand SASSOYE
prison de Forest
52, av. de la jonction
1060 BRUXELLES

(1) προφανώς τα γράμματα που απευθύνονται σε μας διαβάζονται και από την αστυνομία
(2) Ο Martens, είναι πρωθυπουργός του Βελγίου

Το προφίλ του τρομοκράτη

Αν κάποιος ξεφύλλιζε το πασαλιάτικο τεύχος του περιοδικού Γυναίκα, κι έπεφτε το μάτι του στο ανεκδιήγητο ρεπορτάζ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΙΝΕΣ ΔΟΛΩΜΑΤΑ», ίσως γελοούσε με την καρδιά του διαβάζοντας τις περιγραφές αποστολών του τύπου: «περιμέναμε με τις ώρες πίσω από κάτι θάμνους στη Βάρκιζα και τη Βουλιαγμένη, τη μια μέρα μετά την άλλη για να συλλάβουμε έναν κακοποιό που έκλεβε τα αυτοκίνητα των λουομένων όταν αυτοί κατέβαιναν για μάνινο», αποστολές που οι ηρωικές αστυνομικές αναλάμβαναν με κίνδυνο της ζωής τους...

Ίσως ακόμα να ξεκαρδιζόταν στα γέλια διαβάζοντας τις ακραία φεμινιστικές δηλώσεις: «ήμουν ενθουσιασμένη γιατί είχα καταφέρει να μωσ' αυτό το επάγγελμα που μέχρι τότε ήταν ανδροκρατούμενο»...

Ίσως γελοούσε μέχρι δακρύων όταν ανακάλυπτε ότι από τις τρεις συνεντευξιζόμενες, οι δυο έχουν πατέρα και σύζυγο επίσης μπάτσο, σόι πάει το μπατσοβασίλειο...

Θα του κόβονταν όμως, τα γέλια μια

και καλή, όταν θα διάβαζε: «Γενικά, το αεροδρόμιο είναι ένας χώρος που πρέπει να ελέγχεται συνεχώς. Διαρκώς λοιπόν, παρακολουθώ υπόπτους, κυρίως όταν υπάρχουν απειλές για τοποθέτηση βόμβας». — «Ποια είναι τα στοιχεία, για να θεωρήσεις τον τάδε επιβάτη ύποπτο, όταν δεν υπάρχουν πληροφορίες για το συγκεκριμένο άτομο;»

— «Βλέπω αν έχει το προφίλ του τρομοκράτη, που έχω διδαχθεί στα διάφορα σεμινάρια».

Εδώ τα πράγματα σοβαρεύουν επικίνδυνα. Ποιο είναι αυτό το «προφίλ του τρομοκράτη», που διδάσκονται στα σεμινάρια τους τα λαγωνικά, θηλυκά και αρσενικά και που αποτελεί αδιάσειστο στοιχείο; Δε φαίνεται, βέβαια, πιθανόν να διδάσκουν τα σεμινάρια ότι ο «ύποπτος-τρομοκράτης», έχει κέρατα στο κεφάλι... Και ποιος το έχει καθορίσει αυτό το μαγικό προφίλ;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι για το εκτρωματικό αυτό κατασκευάσμα είναι υπεύθυνοι κάποιοι «επιστήμονες-ειδικότρομοκρατολόγοι» που δεν τόχουν σε τίποτα να δηλώσουν ότι κάθε «ύποπτος-τρομοκράτης» που σέβεται τον εαυτό του

δεν μπορεί παρά να έχει γαμπή μύτη και μυτερό πηγούνι.

Όπως οι όμοιοί τους «επιστήμονες-ειδικοί» δεν έχουν διστάσει στο παρελθόν να διακηρύξουν ότι το μαύρο και κίτρινο χρώμα του ανθρώπινου δέρματος είναι αδιαμφισβήτητο απόδειξη φυλετικής κατωτερότητας. Όπως δεν έχει κοστίσει τίποτα στους «ειδικούς» να υποστηρίξουν ότι το άρρεν φύλο (που διαθέτει πούτσα) είναι οπωσδήποτε ανώτερο από το θήλυ (που διαθέτει βούρτσα)... Τέτοιες νοσηρές μπουρδολογίες με επιστημονική φρασεολογία έχουν κατά καιρούς προωθηθεί από τους «ειδικούς» και έχουν επανειλημμένα ταλαιπωρήσει την ανθρωπότητα. Μόνο, που στη συγκεκριμένη περίπτωση οι «ειδικοί» σε συνεργασία με αστυνομίες, μυστικές υπηρεσίες (ντόπιες και ξένες) έχουν εξυφάνει τις σκοτεινές τους δολοποκίες ύπουλα και μυστικά, γι' αυτό και αποτελούν σοβαρή απειλή για τις ατομικές ελευθερίες.

Μήπως, λοιπόν, όσοι έχουν την ατυχία να μοιάζει κάπως το προφίλ τους μ' αυτό που διδάσκεται ο κάθε αστυνόμος Σαϊνης, θα πρέπει να καταφύγουν σε πλαστική χειρουργία για να αποφύγουν το χαρακτηρισμό του ύποπτου και την ταλαιπωρία μιας έρευνας;

Η νομομοποίηση της Χριστιανίας (Το σχέδιο για την οριστική αφομοίωση)

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '70, η Χριστιανία «ελεύθερη περιοχή της Κοπεγχάγης» είχε συγκεντρώσει το ενδιαφέρον πολλών και το πείραμα μιας ελευθεριακής κοινότητας, ο διαφορετικός ρυθμός ζωής της, ασκούσαν ιδιαίτερη γοητεία. Τα τελευταία, όμως, χρόνια τα θετικά στοιχεία και τα παραδείγματα νέου τρόπου ζωής επισκιάζονται από την αύξηση «βίας και εγκληματικότητας» από διάφορες ομάδες, που έχουν αναλάβει την εμπορεία των ευφορικών ουσιών και σε ορισμένο βαθμό επιβάλλουν μια κατάσταση στους υπόλοιπους κατοίκους της Χριστιανίας. Μια τέτοια ομάδα, οι «Bullshit», εμφανισιακά τουλάχιστον χαρακτηρίζεται από τα δερμάτινα μπουφάν και η συμπεριφορά της είναι μάλλον τρομοκρατική για τους γύρω της...

Σύμφωνα με το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών, κατοικούν στην Χριστιανία 852 άτομα, από τα οποία 393 παίρνουν επιδόματα από το κράτος. Το υπουργείο άμυνας δηλώνει από τη μεριά του ότι οι λειτουργικές δαπάνες για τη Χριστιανία από την 1η Ιουλίου 1971 ως τις 31 Δεκεμβρίου 1984 ήταν 25.101.683 δανέζικες κορώνες, ενώ για το ίδιο χρονικό διάστημα οι κάτοικοι της περιοχής έχουν πληρώσει μόνο 4.292.476 κορώνες. Μετά από 15 χρόνια περιθωριοποιημένης ύπαρξης της Χριστιανίας, το Κοινοβούλιο της Δανίας προώθησε ένα σχέδιο ομαλοποίησης των σχέσεων της με το κράτος και αφομοίωσης των δραστηριοτήτων της περιοχής.

Η πρόταση για το μέλλον της Χριστιανίας, που υιοθετήθηκε από την πλειοψηφία του Κοινοβουλίου, από τους φιλελεύθερους ως τους σοσιαλιστές, είναι η εξής:

«Το Κοινοβούλιο της Δανίας καλεί την κυβέρνηση, σαν συνέχεια της κοινοβουλευτικής απόφασης της 16/3/1982 και λαμβάνοντας υπόψη της ειδικές συνθήκες που διαμορφώθηκαν μέσα σε 15 χρόνια κατοίκησης και πριν από την 1/1/1986 (σημείωση: μετά την εργασία επιτροπών η τελευταία ημερομηνία τροποποιήθηκε στην 1/1/1987), να υιοθετήσει τα ακόλουθα μέτρα:

1. Με διαταγή των αρχών να βελτιωθεί η κατάσταση των κτιρίων μέσα στη Χριστιανία, προετοιμάζοντας τη νομομοποίηση και διατηρώντας το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό κατοικιών και επαγγελματικών στεγών, που χρησιμοποιούνται αυτή τη στιγμή. Οι κάτοικοι και οι αρχές θα πρέπει να συνεργαστούν πάνω σ' αυτό το ζήτημα και ο μεγαλύτερος δυνατός αριθμός θέσεων εργασίας πρέπει να δημιουργηθεί.
2. Να ετοιμασθεί ένα κατευθυντήριο σχέδιο που θα έχει εφαρμογή σ' όλη τη χώρα και που θα ακολουθείται από ένα τοπικό σχέδιο. Πρέπει να διασφαλιστεί η παρούσα χρήση της περιοχής και

ταυτόχρονα να γίνει δυνατή η ελεύθερη προσέλευση του πληθυσμού της Κοπεγχάγης.

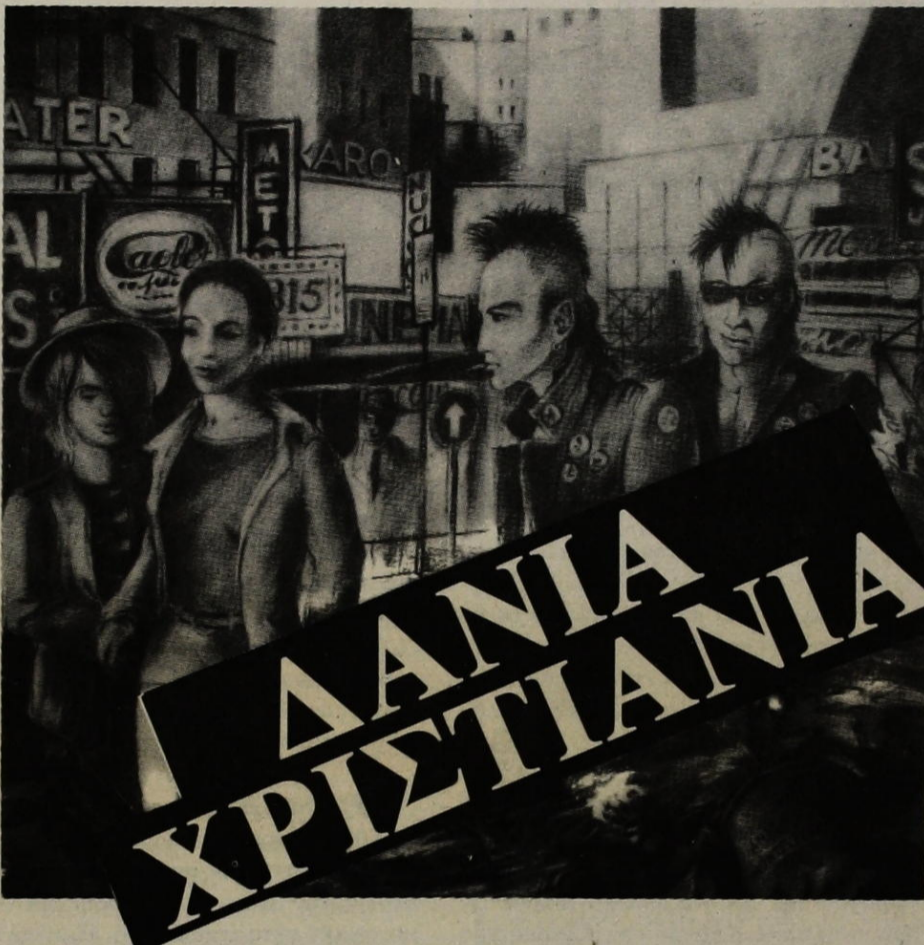
3. Να ενταθούν οι προσπάθειες υποστήριξης που αφορούν τις δραστηριότητες των «αδύνατων» ομάδων της Χριστιανίας.
4. Η κυβέρνηση να έρθει σε συμφωνία με τους κατοίκους ότι θα πρέπει τα ενοίκια που θα πληρώνουν να καλύπτουν τα έξοδα των κτιρίων.
5. Να νομιμοποιηθούν οι συνθήκες λειτουργίας των παμπ και μπαρ.

Παρατηρήσεις:

- A. Βασική είναι η παρούσα χρήση και η μεγαλύτερη δυνατή διατήρηση των υπάρχοντων κατοικιών και επαγγελματικών στεγών με την παροχή απαλλα-

με την παρούσα χρήση γ) η ευκαιρία να χρησιμοποιηθούν τμήματα της περιοχής για δημιουργικές δραστηριότητες από τον πληθυσμό της Κοπεγχάγης.

- G. Μια σειρά κοινωνικών προβλημάτων της Χριστιανίας απαιτούν εντεινόμενη προσπάθεια για τη λύση τους. Υπάρχουν ομάδες με ειδικές ανάγκες (άνεργοι για μεγάλο χρονικό διάστημα, με κοινωνικά και ψυχολογικά προβλήματα, τοξικομανείς). Ορισμένοι δεν έχουν Δανέζικη υπηκοότητα και αυτό αυξάνει τις δυσκολίες. Ένας κύριος στόχος πρέπει να είναι η υποστήριξη των υπάρχοντων δομών που είναι καρποφόρες. Έτσι, το ανεξάρτητο ίδρυμα «Herfrug Videre» θα μπορούσε να εξελιχτεί με

γών. Το κράτος διεξάγει τις εργασίες σε στενή συνεργασία με τους κατοίκους, στους οποίους εξασφαλίζεται η προστασία των νόμων για τις κατοικίες και τα νοίκια και των νόμων για την πολεοδομική ανασυγκρότηση. Οι θέσεις εργασίας θα δοθούν σε κατοίκους της Χριστιανίας στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό.

- B. Μετά από 15 χρόνια κατοίκησης έφτασε η ώρα να εξασφαλίσουμε ένα τοπικό σχέδιο για τη Χριστιανία βασισμένο σε εθνικό σχεδιασμό. Απαιτείται, λόγω των εθνικών αναγκών, από τον Υπουργό Περιβάλλοντος να εκπονήσει ένα τέτοιο σχέδιο, με το οποίο θα πρέπει να εξασφαλίζεται α) το πλαίσιο σχεδιασμού της ανακαίνισης-βελτίωσης των κτιρίων β) η οριοθέτηση-πλαίσιο της μελλοντικής χρήσης της περιοχής σε αρμονία

επιδότηση από την Κοινωνική Ασφάλιση. Θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και τα ειδικά οικονομικά προβλήματα του δήμου της Κοπεγχάγης, που αφορούν την περιοχή της Χριστιανίας. Παρόλα αυτά ο μόνος στόχος είναι να λυθούν τα προβλήματα της ίδιας της Χριστιανίας - Σε συνδυασμό μ' αυτές τις προσπάθειες θα μπορούσε να δοθεί στους κατοίκους της Χριστιανίας το δικαίωμα να εργαστούν και να πληρωθούν για τις ανακαινίσεις των κτιρίων.

- Δ. Το υπουργείο Άμυνας έχει υπολογίσει ότι οι δαπάνες των εργασιών θα ανέλθουν περίπου σε 1,6 εκατομ. κορώνες το χρόνο. Το 1982, η Χριστιανία πλήρωσε περισσότερο από 0,6 εκατομ. κορώνες για ενοίκιο. Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες του Υπουργείου Άμυνας η Χριστιανία πληρώνει σήμερα όλο το ποσό που καλύπτει το ηλε-

κτρικό, το νερό και τις επισκευές, δεν πληρώνει όμως ικανοποιητικό ενοίκιο. Ε. Υποβλήθηκε αίτηση από 8 παμπ της Χριστιανίας να χορηγηθεί συλλογική άδεια σε ένα υπεύθυνο συμβούλιο για τα πάμπ, όπου να συμμετέχουν αντιπρόσωποι από το κάθε παμπ. Η άδεια έχει προετοιμαστεί σε συνεργασία με την αστυνομία της Κοπεγχάγης και θα ήταν ένα σημαντικό βήμα για την ομαλοποίηση της κατάστασης. Αλλά ο οργανισμός αυτοδιοίκησης και το συμβούλιο χορήγησης αδειών της Κοπεγχάγης δεν έδωσαν τις κατάλληλες συστάσεις για την αίτηση. Έτσι απορρίφθηκε από το εθνικό συμβούλιο χορήγησης αδειών σε επαγγελματίες. Δίνοντας άδειες στα μπαρ της Χριστιανίας, όχι μόνο θα νομιμοποιηθεί η λειτουργία τους, αλλά θα επιβληθούν και στα μπαρ της Χριστιανίας οι υποχρεώσεις που ισχύουν για τα μπαρ των άλλων περιοχών. Επίσης, θα ελαχιστοποιούνταν και άλλα προβλήματα. Ταυτόχρονα, η χορήγηση αδειών θα έδινε τη δυνατότητα στα εργοστάσια μύρας να εφοδιάζουν χωρίς μεσάζοντες τα μπαρ της Χριστιανίας, ώστε να ελαφρυνθεί η φορολογία.

Το θέμα επανέρχεται στο συμβούλιο χορήγησης αδειών της Κοπεγχάγης και στο αντίστοιχο εθνικό συμβούλιο, σε νέα βάση. Ανεξάρτητα από τα αποτελέσματα, οι προσπάθειες για την ομαλοποίηση της λειτουργίας των μπαρ θα συνεχιστεί.»

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι αυτός ο νόμος-πλαίσιο είναι μια ευγενής παραχώρηση της προοδευτικής πλειοψηφίας του Κοινοβουλίου, που δίνει στους κατοίκους της Χριστιανίας λίγες περισσότερες ελευθερίες απ' ό,τι έχει ο υπόλοιπος πληθυσμός της χώρας. Στο παρελθόν η Χριστιανία ήταν για πολλά χρόνια αντικείμενο κατασταλτικών επιθέσεων από τις ειδικές αστυνομικές μονάδες και συκοφαντικής καμπάνιας από το κράτος και τους δεξιούς. Είναι, όμως, γνωστό ότι το κράτος διαθέτει και σιδερένια γροθιά και απαλό χάδι, που τα χρησιμοποιεί ανάλογα με την περίπτωση, και αν δεν αντισταθεί κανείς στην κρατική επέμβαση, με οποιοδήποτε από τα δύο προσώπια, στο τέλος θα συμβιβαστεί. Οι κάτοικοι της Χριστιανίας επέλεξαν να συνεργαστούν με τις κρατικές επιτροπές, με στόχο να νομιμοποιηθεί, ομαλοποιηθεί και να ενσωματωθεί η λειτουργία της «Ελεύθερης Περιοχής» πλήρως στο καπιταλιστικό περιβάλλον.

Τα στοιχεία για τη σημερινή κατάσταση της Χριστιανίας καθώς και για το Νομοσχέδιο, προέρχονται από το πληροφοριακό δελτίο της Αναρχικής Ομοσπονδίας Δανίας.

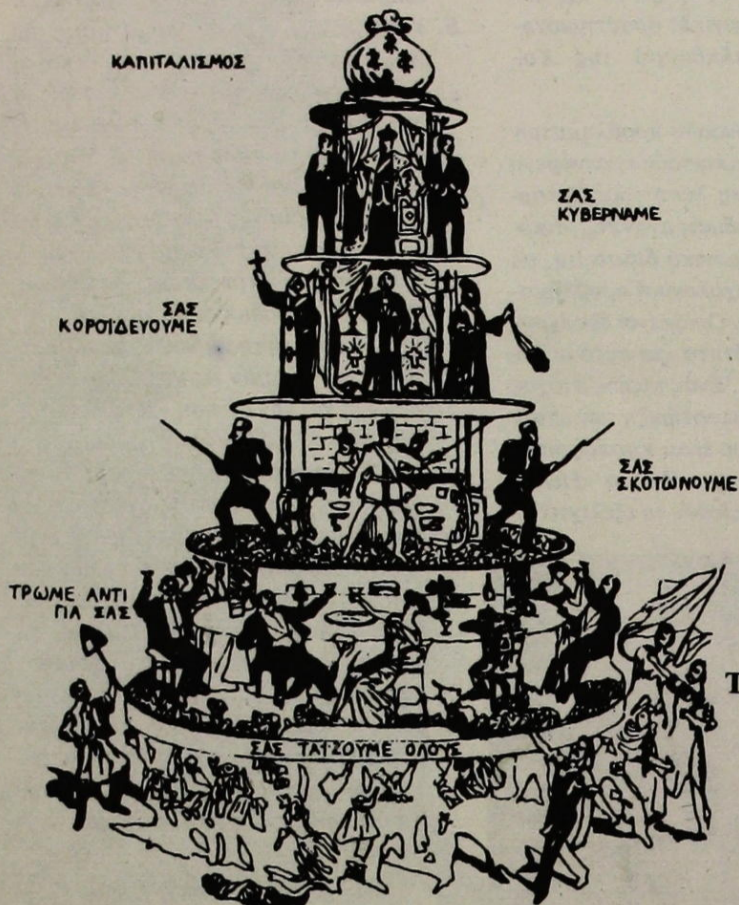
ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ - 1 — 15 Μαΐου

- 8.5.72: Η οργάνωση AAA βάζει βόμβα στο Καλαμάκι σε μια συμβολική αντιδικτατορική ενέργεια.
 4.5.74: Συλλαμβάνονται από την αστυνομία της χούντας 36 μέλη του ΕΚΚΕ.
 1.5.75: Με πρωτοφανή αστυνομοκρατία γιορτάζεται η πρώτη μεταχουντική Πρωτομαγιά σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη.
 4.5.76: Δέκα χιλιάδες κόσμου συγκεντρώνονται έξω από το Πολυτεχνείο διαμαρτυρόμενοι για τη δολοφονία του μαθητή Σιδέρη Ισιδωρόπουλου. Μπάτσοι κρανοφόροι προσπαθούν να εμποδίσουν την πορεία, αλλά υποχωρούν τελικά μπροστά στην αποφασιστικότητα των διαδηλωτών.
 1.5.77: Από μέρες πριν οι Αναρχικές ομάδες της Αθήνας προπαγανδίζουν συγκέντρωση στην οδό Τσιτσάκη, με κύριο σύνθημα «ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ». Τα σταλινικά γουρούνια της ΚΝΕ και του ΕΚΚΕ επιτίθενται σε ομάδες Αναρχικών που κολλούσαν αφίσσες και τις ξεσχίζουν. Τη μέρα της συγκέντρωσης η περιφρούρηση του επίσημου εορτασμού, που γινόταν στο Πεδίο του Άρεως, απωθεί τους αριστεριστές. Η Κ.Ο. Μαχητής επιχειρεί να κάνει πορεία προς το υπουργείο εργασίας όπου την προηγούμενη χρονιά είχε σκοτωθεί ο Ισιδωρόπουλος. Μπάτσοι τους κλείνουν το δρόμο στη Χαλκοκονδύλη. Η Κ.Ο. Μαχητής παραμένει φωνάζοντας συνθήματα. Την ώρα εκείνη 2.000 περίπου Αναρχικοί κατευθύνονται προς τους παραταγμένους Πατησίων και Χαλκοκονδύλη μπάτσους. Αναφέρει Αναρχική προκήρυξη που κυκλοφόρησε τις μέρες εκείνες: «...στη Χαλκοκονδύλη τα γουρούνια της αστυνομίας θέλησαν να μας εμποδίσουν να συνεχίσουμε. Δεν ζητήσαμε και δεν πρόκειται να ζητήσουμε από κανένα γουρούνη την άδεια για να καθορίσουμε το χώρο και το χρόνο που θα αγωνιστούμε και θα ζήσουμε. Απέναντι στην κρατική βία αντιτάξαμε την αυτοάμυνά μας. Επακολουθεί σύγκρουση με την αστυνομία. Στήνονται οδοφράγματα στη Στουρνάρα και την πλατεία Βάθης. Ομάδα Αναρχικών καταδιώκει το αυτοκίνητο του τότε υπουργού Δημόσιας Τάξης, Σταμάτη. Στη Στουρνάρα μέλη του ΕΚΚΕ επιτίθενται στους Αναρχικούς την ώρα που έστηναν οδοφράγματα με το αιτιολογικό ότι «αυτά είναι προβοκατόρικες ενέργειες», για μπράβο τα MAT τους ξυλοκοπούν και αυτούς. Στη Δ. Αλεξάνδρας γίνονται βίαιες συγκρούσεις ΕΚΚΕ και MAT. Τραυματίζονται 12 αστυνομικοί από κοντάρια. Γίνονται πολλές συλλήψεις.

- 2.5.77: Ο σκηνοθέτης Θ. Μαραγκός, τότε μέλος του ΕΚΚΕ, παραδίδει στην αστυνομία φιλμ στο οποίο φαίνεται ποιο πέταξαν μολότωφ στους μπάτσους, ισχυριζόμενος ότι δεν καρφώνει κανέναν μια που οι Αναρχικοί είναι και οι ίδιοι πράκτορες της αστυνομίας!! Τσογλάνια της ΑΑΣΠΕ (φοιτητική παράταξη του ΕΚΚΕ) με συνοδεία μπάτσων καρφώνουν άτομα στην πλατεία Εξαρχειών, τα οποία συλλαμβάνονται αμέσως. Πέτρες και τούβλα κατά των μπάτσων που συνοδεύουν τους συλληφθέντες της Πρωτομαγιάς στο Αυτόφωρο.
 6.5.77: Ο υπαστυνόμος των MAT Θ. Αθανάσαρος δηλώνει στο δικαστήριο «...εκεί συνελήφθη ο κατηγορούμενος Γερολύμπος τον θυμάμαι γιατί του πέσαν τα γυαλιά και χτύπησε στο κεφάλι!!»
 1.5.79: Επεισόδια Αναρχικών και αστυνομίας κατά τον γιορτασμό της Πρωτομαγιάς. Μπάτσοι συλλαμβάνουν διαδηλωτή και τον ρίχνουν πάνω στο παρμπρίζ περιπολικού που τρέχει.
 4.5.79: Νεαρός μαθητής του Λυκείου Αγ. Βαρβάρας πραγματοποιεί απεργία πείνας με αίτημα την ανάκληση της δια παντός αποβολής του από το Λύκειο με το αιτιολογικό ότι χτύπησε καθηγητή. Το μαθητικό συμβούλιο αποφασίζει συγκέντρωση συμπάραστασης. Ενώ διαδίδονται μηνύματα προς τη συγκέντρωση κρανοφόροι και αύρες κυκλώνουν την πλατεία, όπου γινόταν η συγκέντρωση. Επακολουθεί επίθεση των μπάτσων με δακρυγόνα. Ο κόσμος αντιστέκεται με φλεγόμενα οδοφράγματα. Τα MAT προσπαθούν να μουν στην περιοχή των εργατικών πολυκατοικιών από όπου εκδιώκονται κακήν κακώς. Στις 9το βράδυ ο Δήμαρχος και ο βουλευτής της αντιπολίτευσης Τζουμάκας επιστρατεύονται για να πείσουν τον κόσμο να μην ακολουθεί τους προβοκατόρες. Οι διαδηλωτές τους στρώνουν στο κυνήγι.

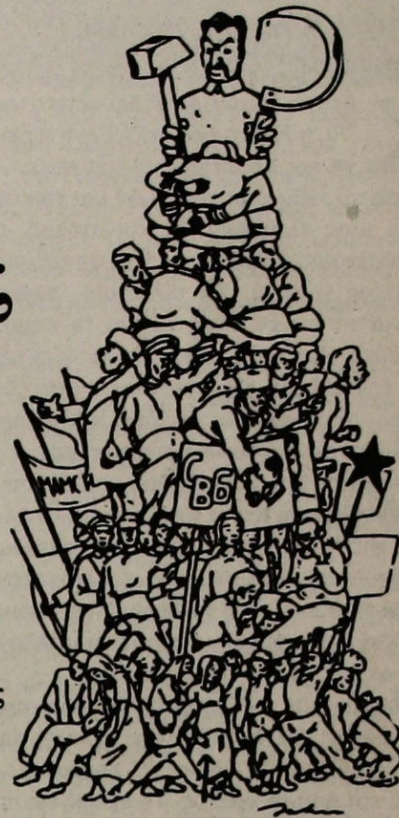
Συνδρομές: ετήσια 2.000 τεύχη 24
 εξάμηνη 1.000 τεύχη 12
 Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση:
 Γιώργος Βλασσόπουλος
 Τ.Θ. 26050, 10022
 ΑΘΗΝΑ

Ευθύνη
 Πρωτομαγιάς
 Επιμέλεια: 21, Καλάνδρι

Τι είναι ο Αναρχοσυνδικαλισμός

Το παρακάτω κείμενο είναι μετάφραση από φυλλάδιο της DIRECT ACTION MOVEMENT (Αγγλία)

Είναι αυτός ένας ρεαλιστικός τρόπος οργάνωσης της κοινωνίας;

Υπάρχουν δύο στοιχεία που συνθέτουν αυτήν την αντίληψη: ο αναρχισμός και ο συνδικαλισμός. Είμαστε αναρχικοί που βλέπουμε το συνδικαλισμό σαν ένα αποτελεσματικό μέσο δράσης για να πετύχουμε μια ελεύθερη, αταξική και χωρίς κράτος κοινωνία ισότητας. Τώρα θα δώσω τον ορισμό του κάθε ενός εκ των δύο στοιχείων ξεχωριστά.

ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ

Ο αναρχισμός είναι η πολιτική ιδεολογία, που υποστηρίζει, ότι η κοινωνία θα πρέπει να είναι οργανωμένη χωρίς καθεστηκίες αρχές, χωρίς κυβέρνηση ή κυβερνήτες. Δεν σημαίνει χάος, αναταραχή, βόμβες, δολοφονίες και ληστείες. Όλα αυτά είναι τα επακόλουθα των κυβερνήσεων. Ούτε βέβαια σημαίνει επιστροφή στην αγριότητα. Οι αναρχικοί οραματίζονται ένα είδος κοινωνικής ζωής, στην οποία κανένας δεν είναι σε θέση να καταπιέσει ή να εκμεταλλευτεί κάποιον άλλον, και στην οποία όλα τα μέσα, για την επίτευξη της μεγαλύτερης δυνατής υλικής και πνευματικής ανάπτυξης είναι διαθέσιμα σε όλους. Η τάξη σε μια τέτοια κοινωνία θα επιτυγχάνεται με ελεύθερες συμφωνίες ανάμεσα στα διάφορα άτομα, ομάδες, οργανισμούς, γεωγραφικούς και επαγγελματικούς, που έχουν ιδρυθεί ελεύθερα για χάρη της παραγωγής και της κατανάλωσης, καθώς επίσης και για την ικανοποίηση της απεριόριστης ποικιλίας αναγκών και οραμάτων ενός πολιτισμένου όντος.

Προτού αυτό γίνει πραγματικότητα, είναι απαραίτητο τα μέσα παραγωγής και διανομής να βρίσκονται κάτω από τον άμεσο έλεγχο των εργατών, να μην είναι ιδιοκτησία των καπιταλιστών ή του κράτους, που διευθύνουν με σκοπό το κέρδος, για τον εμπλουτισμό της άρχουσας τάξης, αλλά να ανήκουν στην κοινωνία ολόκληρη και να διευθύνονται συλλογικά από τους εργάτες με την παραγωγή και την διανομή άμεσα συνδεδεμένες με τις ανάγκες της κοινωνίας.

Εμφανώς είναι απαραίτητο να καταργηθεί το κράτος και να μην αντικατασταθεί από ένα καινούριο.

Διότι το κράτος είτε λέγεται «αστικό» είτε «εργατικό» είναι η απόλυτη έκφραση της καταναγκαστικής εξουσίας, της οποίας, το έργο είναι ο έλεγχος της κοινωνίας για το συμφέρον μιας μειοψηφίας προνομιούχων της άρχουσας τάξης.

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Ο καπιταλισμός, που είναι η εκμετάλλευση των εργατών, από τα αφεντικά μέσα από την συσσώρευση κεφαλαίου, είναι δυνατόν να καταστραφεί μόνο όταν η ίδια

η εργατική τάξη πάρει τον έλεγχο της κοινωνίας στη βιομηχανία και στην κοινότητα. Η κρατική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και διανομής (εθνικοποίηση) δεν είναι η λύση, απλώς σημαίνει την αντικατάσταση μιας ομάδας αφεντικών από μια άλλη.

Φτάνει μια ματιά στις χώρες του κρατικού καπιταλισμού (τις αποκαλούμενες σοσιαλιστικές) για να δει κανείς, ότι η κρατική ιδιοκτησία εκμεταλλεύεται εξίσου την εργατική τάξη με την ιδιωτική και δεν της προσφέρει τίποτε.

Στην Βρετανία ξέρουμε πολύ καλά πως μεταχειρίζονται τους εργάτες στις εθνικοποιημένες βιομηχανίες. Τίποτε λιγότερο από την αυτοδιεύθυνση των εργατών δεν είναι αρκετό και όσο το συντομότερο επιτευχθεί τόσο το καλύτερο.

ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΗ ΤΥΡΑΝΝΙΑ

Το πρόβλημα είναι πως θα καταφέρουμε αυτόν τον επαναστατικό σκοπό. Η Μαρξιστική - Λενινιστική αριστερά, μας λέει συνέχεια να εναποθέσουμε την πίστη μας στο επαναστατικό πρωτοποριακό κόμμα, που θα πάρει την κρατική εξουσία, για λογαριασμό μας. Πρέπει να μας θεωρούν ηλίθιους, γιατί μόνο τότε θα τους αφήναμε να γίνουν οι καινούριοι κυβερνήτες μας. Είναι σαφές, μόλις πάρουν την εξουσία θα αρχίσουν να εφαρμόζουν την πολιτική τους για ολοκληρωτική κρατική ιδιοκτησία (και συνεπώς έλεγχο), συγκεντρωτισμό, στρατιωτικοποίηση των εργατών, διεύθυνση των γραφειοκρατών του κόμματος (σε αντίθεση με την συλλογική διεύθυνση των εργατών), μυστική αστυνομία κ.τ.λ. Η οποιαδήποτε αναφορά σε εργατική αυτοδιεύθυνση ή ελευθερία θα παραμεριστεί σαν «μικροαστική νοοτροπία». Πρέπει να φυλαχτούμε από κάτι τέτοιο, η δημιουργία ενός νέου κράτους είναι η ανταπάνασταση.

Εφ' όσον ο σκοπός κάθε πολιτικού κόμματος είναι η κατάληψη της εξουσίας, δεν πρέπει να προξενεί έκπληξη το γεγονός, ότι σαν αναρχικοί είμαστε εξ ολοκλήρου αντίθετοι στην δημιουργία ενός δικού μας κόμματος. Δεν επιθυμούμε ούτε να κυβερνήσουμε ούτε να μας κυβερνήσουν, θέλουμε να καταστρέψουμε την πολιτική εξουσία, όχι να την πάρουμε. Εμφανώς λοιπόν απορρίπτουμε την ιδέα των πολιτικών κομμάτων, σαν μέσων για την επίτευξη μιας αναρχικής κοινωνίας.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Το γεγονός ότι απορρίπτουμε τα πολιτικά κόμματα δεν σημαίνει ότι απορρίπτουμε την ανάγκη οργάνωσης για έναν κοινωνικό μετασχηματισμό. Είμαστε της γνώμης ότι για να επιτευχθεί μια πετυχημένη επανάσταση, χρειάζεται οργάνωση και προετοιμασία. Η αυθόρμητη εξέγερση δεν αρκεί, είναι αναγκαίο να είμαστε προετοιμασμένοι για την εποικοδομητική διαδικασία αναδιοργάνωσης της κοινωνίας. Εάν η εργατική τάξη δεν είναι καλά οργανωμένη και προετοιμασμένη για την συλλογική διεύθυνση ολόκληρης της κοινωνίας, αυτό που θα συμβεί θα είναι ότι το μεγαλύτερο «επαναστατικό» κόμμα θα πάρει τον έλεγχο, αν βέβαια η επανάσταση δεν έχει καταπνίγει από τις αντιδραστικές δυνάμεις. Εδώ γίνεται φανερό η σημασία του συνδικαλισμού.

ταρρίπτει τον φράκτη του επαγγελματικού διαχωρισμού, βοηθώντας μ' αυτόν τον τρόπο την ένωση των εργατών σε ένα εργοστάσιο. Ο συνδικαλισμός επίσης διαφέρει στο ότι στοχεύει όχι μόνο στο να πετύχει βελτιώσεις μέσα στον καπιταλισμό (όσον αφορά τους μισθούς και τις συνθήκες) αλλά επίσης στην ανατροπή του καπιταλισμού μέσω μιας κοινωνικής επανάστασης βασισμένης στην άμεση οικονομική δράση των εργατών. Αυτό δεν σημαίνει ότι αγνοεί τον καθημερινό αγώνα, αλλά τα μέλη του αντιλαμβάνονται ότι μόνο με την καθολική κατάλυση της ιδέας της ιδιοκτησίας (από τους καπιταλιστές ή το κράτος) και της εξουσίας, θα μπορέσει η εργατική τάξη να αποκτήσει δικαιοσύνη και ασφάλεια.

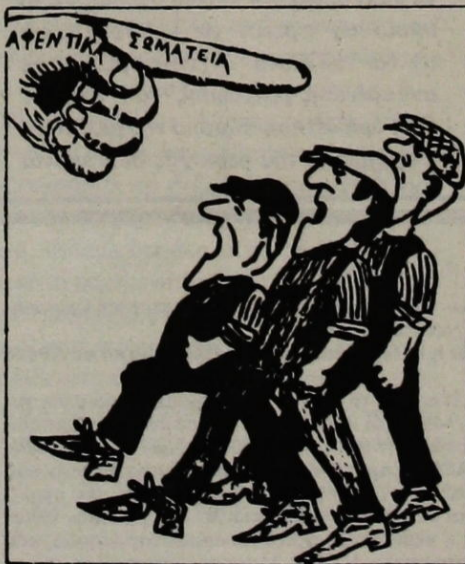
Ο συνδικαλισμός διαφέρει επίσης στην μέθοδο της οργάνωσής του. Το συνηθισμένο εργατικό σωματείο αναπαράγει την μορφή της κοινωνίας, έχει συγκεντρωτική μορφή, με την εξουσία στην κορυφή και μια μόνιμη γραφειοκρατία, η οποία — όπως κάθε γραφειοκρατία — κερδίζει γρήγορα προνόμια και δύναμη και υψώνεται σε τάξη με μια οικονομική θέση αρκετά υψηλότερη απ' αυτή των εργατών. Οι εργαζόμενοι είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν αυτούς τους οποίους υποτίθεται ότι τους αντιπροσωπεύουν. Στην πραγματικότητα τα συνηθισμένα σωματεία υπηρετούν τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης περισσότερο από της εργατικής. Αυτό συμβαίνει διότι συγκρατούν και αμβλύνουν την αγωνιστικότητα της εργατικής τάξης και πάντα προσπαθούν να συμβιβαστούν με τα αφεντικά.

συνέχεια στη σελίδα 7

ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΕΙΤΕ ΕΝΕΡΓΕΙΑ!

ΚΑΨΤΕ ΕΝΑΝ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΡΑΤΗ!

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

Ο όρος συνδικαλισμός, που χρησιμοποιήθηκε αρχικά από τους Γάλλους με την έννοια του εργατικού σωματείου, είναι μια μορφή επαναστατικής βιομηχανικής οργάνωσης. Διαφέρει κατά πολύ από το συνηθισμένο εργατικό σωματείο. Κατ' αρχάς είναι μια μορφή οργάνωσης σε εργοστασιακή και όχι επαγγελματική βάση, έτσι σε αντίθεση με το εργατικό σωματείο κα-

συνέχεια από τη σελίδα 6

Το συνδικάτο, από την άλλη πλευρά, βασίζεται στην οργάνωση των εργατών ανά βιομηχανία στον τόπο της δουλειάς. Το συνδικάτο χρησιμεύει στο να συντονίζει τις δραστηριότητες των εργατών σε διαφορετικούς χώρους εργασίας. Έχει ομοσπονδιακή οργανωτική δομή χωρίς μόνιμη γραφειοκρατία και οι λίγοι άμισθοι εθελοντές εκλέγονται σε βραχυπρόθεση βάση, δεν έχουν προνόμια που να ανεβάζουν το βιοτικό τους επίπεδο πάνω απ' αυτά των εργατών, υπόκεινται σε άμεση ανάκληση και δεν έχουν κανενός είδους εξουσία.

ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Η κεντρική αρχή της συνδικαλιστικής οργάνωσης είναι ότι οι οργανώσεις των εργατών πρέπει να ελέγχονται από τους εργάτες και να είναι οργανωμένες από τη βάση προς τα πάνω —εργατικός έλεγχος και όχι ελεγχόμενοι εργάτες. Η συνδικαλιστική στάση απέναντι στην ηγεσία δεν είναι ότι θα πρέπει να έχουμε καλύτερους και δυνατότερους (πιο αριστερούς;) αρχηγούς, αλλά ότι όλοι οι εργάτες θα πρέπει να έχουν πολιτική συνείδηση του σκοπού τους και να είναι έτοιμοι να αναλάβουν άμεση δράση για να τον πετύχουν. Μόνο ένα κίνημα, που ελέγχεται από την εργατική τάξη, μπορεί να οδηγήσει σε μια κοινωνία,

που ελέγχεται από τους ίδιους τους εργάτες. Δεν χρειαζόμαστε αρχηγούς σωματείων, αυτοί έχουν να φροντίσουν για τα συμφέροντά τους —την αύξηση της δύναμης και των προνομίων τους.

Οι συνδικαλιστές απορρίπτουν τη χρήση της βολής και όλων των πολιτικών κομμάτων και αντ' αυτών αναγνωρίζουν ότι εμείς, σαν τάξη, πρέπει να αρχίσουμε να στηριζόμαστε στη δική μας συλλογική δύναμη μέσω της άμεσης δράσης.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Μέσω της οργάνωσης ανά βιομηχανία οι εργάτες θα χτίζουν μια νέα κοινωνία μέσα στο κέλυφος της παλιάς. Ο συνδικαλισμός στοχεύει στην αποτελεσματική οργάνωση στη βιομηχανία, ούτως ώστε οι εργάτες να είναι σε θέση να διευθύνουν το βιομηχανικό σύστημα οι ίδιοι, από τη στιγμή που θα το έχουν καταλάβει. Η επανάσταση θα αρχίσει από την κοινωνική γενική απεργία η οποία θα αποδυναμώσει τον καπιταλισμό και θα σηματοδοτήσει την ολική ρήξη με το παλιό πολιτικο-οικονομικό σύστημα. Τότε τα συνδικάτα θα συντονίσουν την διαδικασία της απαλλοτρίωσης, της ανάληψης δηλαδή της διεύθυνσης των χώρων εργασίας από τους εργάτες. Μετά απ' αυτό θα παίξουν ένα ζωτικό ρόλο στο συντονισμό των βιομηχανιών, των μεταφορών και των υπηρεσιών και μετέπειτα στην ανασυγκρότηση

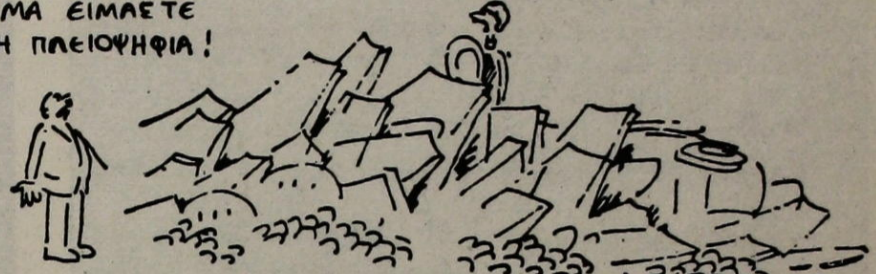
ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΗ Η ΒΙΑ;
ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΑ ΤΑ
ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ;

ΓΙΑΤΙ ΕΙΕΑΕΤΕ
ΟΛΟΙ ΗΛΙΘΙΟΙ!

Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΗΛΙΘΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΤΗΝ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑ!

ΜΑ ΕΙΜΑΣΤΕ
Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ!

WOLINSKI

ΛΟΙΠΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ, ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΤΑΜΑΤΗΕΤΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ.

ΝΑΙ ΝΑΙ ΝΑΙ

ΜΑ ΑΠΕΡΓΕΙΤΕ, ΕΙΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΠΑΙΤΗΣΕΤΕ ΚΑΤΙ. ΕΙΜΑΙ Ο ΕΜΠΡΟΣΘΕ ΕΓΩ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΘΕΤΕ ΝΑ ΚΡΥΨΕΤΕ ΤΙΠΟΤΑ ΑΠΟ ΜΕΝΑ!

ΕΙΝΑΙ Ο ΜΙΣΘΟΣ ΕΓΩ, ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙΣ, ΘΕΛΕΤΕ ΑΥΞΗΝΗ, ΕΤΕΙΣ.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, ΕΤΕΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙΣ

ΜΗΠΩ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΣΤΑΙΕΣ, Ή ΟΙ ΔΙΑΚΟΤΕΣ; ΘΑ ΑΝΑΓΚΑΣΘ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΝ ΚΑΙ Τ' ΑΡΧΕΝΤΙΛΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΡΙΣΟΥΝ ΤΙΣ ΕΣΤΙΝΕΣ ΤΟΥΣ. ΜΙΑΝΕΤΕ ΕΤΟΝ ΕΚΠΡΟΣΘΕ ΕΓΩ ΠΟΥ ΕΓΩ ΑΓΑΠΑΕΙ.

ΕΜΠΡΟΣ, ΜΙΑΝΕΤΕ.

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟΙ ΜΠΑΕΤΑΡΔΟΙ! ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ ΓΙΑΤΙ ΑΠΕΡΓΕΙΤΕ; ΝΑΙ Η ΟΧΙ, ΓΑΜΟΤΟ!

ΘΕΛΟΥΜΕ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ!

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ! ΜΑ ΕΙΣΤΕ ΤΡΕΛΛΟΙΣ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΝ ΚΑΙ Τ' ΑΡΧΕΝΤΙΛΑ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟ ΣΠΙΤΡΕΝΟΥΝ ΠΟΤΕ!

WOLINSKI

της κοινωνίας σύμφωνα με τις αναρχικές αρχές.

Μερικοί έχουν χαρακτηρίσει το συνδικαλισμό σαν την βιομηχανική έκφανση του αναρχισμού, αλλά σαν ΑΝΑΡΧΟ-συνδικαλιστές τονίζουμε τα επαναστατικά οράματα του αναρχισμού και θέλουμε να υπογραμμίσουμε, ότι δεν μας ενδιαφέρουν αποκλειστικά οι βιομηχανικοί αγώνες αλλά και όλοι οι άλλοι αγώνες που απαιτούνται για την επίτευξη μιας πραγματικά ελεύθερης και ισότιμης κοινωνίας. Συνεπώς είμαστε ενάντιοι στο ρατσισμό, τον σεξισμό, τον εθνικισμό, την στρατοκρατία και όλες τις άλλες στάσεις και πρακτικές, που φράζουν τον δρόμο προς την ισότητα και εξυπηρετούν τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης κρατώντας μας διαιρεμένους.

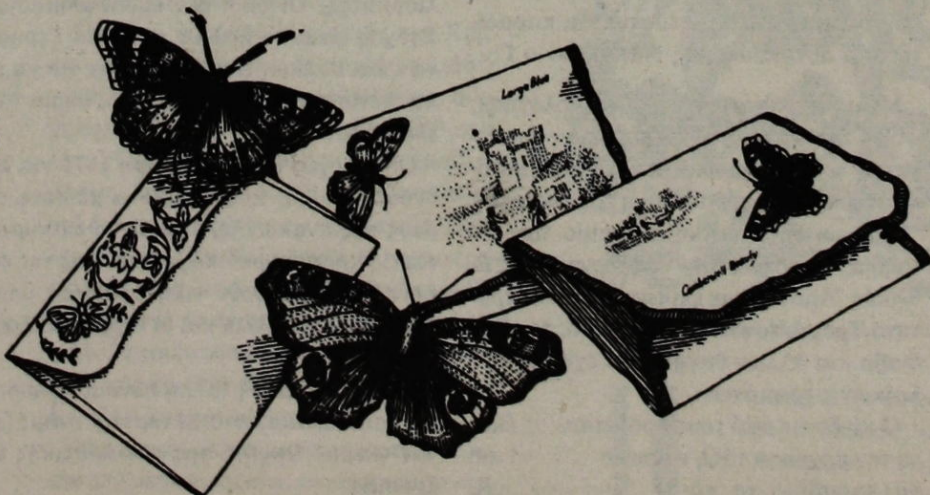
Στοχεύουμε στην κοινοκτημοσύνη και τον δημοκρατικό έλεγχο των μέσων της ζωής από και για το συμφέρον ολόκληρης της κοινότητας, κατάργηση του μισθωτικού και ταξικού συστήματος και την αντικατάστασή του από την οργάνωση της εργασίας στην βάση: «Από τον καθένα ανάλογα με τις ικανότητές του στον καθένα ανάλογα με τις ανάγκες του». Ας οργανωθούμε λοιπόν προς μια κοινωνία που θα βασίζεται στην αμοιβαία βοήθεια και συναδελφικότητα, μια κοινωνία χωρίς αφεντικά, κυβέρνηση και εκμεταλλευτές. Χωρίς άδεια σπίτια και άστεγους. Χωρίς βουνά τροφίμων και πείνα. Όχι άλλους διαχωρισμούς της ανθρωπότητας. Χωρίς κράτη και πολέμους.

Αυτός είναι ο αναρχο-συνδικαλισμός και αυτός είναι ο τελικός μας σκοπός.

Δύο διευκρινίσεις

1. Στο προηγούμενο τεύχος Νο 17, το κείμενο για την «ελληνοτουρκική διένεξη ως όρος ανάπτυξης και επέκτασης του κεφάλαιου» (σελ. 3 και 4) είχε εκδοθεί σε ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ από Θεσ/νικές συντρόφους κι είχε κυκλοφορήσει στη Θεσ/νίκη πριν 2 χρόνια περίπου και στα Χανιά, πρόσφατα. Είχε λόγω αμέλειας παραλειφθεί η διευκρίνιση αυτή στο συγκεκριμένο τεύχος.

2. Επίσης στο ίδιο τεύχος στη σελ. 16, στο κείμενο για τον KUWASI BALAGOON στα λόγια του ίδιου στην τρίτη σειρά λέει: «Θ' αγωνίζομαι με τους εθνικόφρονες και...». Θέλουμε να αποσαφηνίσουμε ότι η έννοια του «εθνικόφρονα» δεν είναι η ίδια με την οποία την χρησιμοποιούμε στην Ελλάδα ως συνώνυμη των ακροδεξιών ή δεξιών. Στην Αμερική έχει την έννοια των εθνικοαπελευθερωτικών αγωνιστών, Πορτορικανών, Νέγρων κ.τ.λ. καταπιεσμένων εθνότητων πούχουν αριστερές και πολλές φορές αντιεξουσιαστικές τάσεις. Επίσης ως «ΝΕΑ ΑΦΡΙΚΗ» εννοούνται οι ΕΠΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ - ΙΣΟΤΗΤΑ - ΑΔΕΡΦΟΣΥΝΗ

ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΠΟΛΙΤΕΣ,

Ἡ Κομμούνα σας ιδρύθηκε.

Ἡ ψηφοφορία στίς 26 τοῦ Μάρτη ἐπικύρωσε τή νικηφόρα Ἐπανάσταση.

Μιά δόλια, ἐπιθετική ἐξουσία σᾶς εἶχε πιᾶσει ἀπό τό λαμό: διώξατε, βρισκόμενοι σέ νόμιμη ἀμυνα αὐτή τήν κυβέρνηση πού ἤθελε νά σᾶς ἀτιμάσει ἐπιβάλλοντάς σας ἕνα βασιλιά.

Σήμερα, οἱ ἐγκληματίες πού ἐσεῖς οὔτε κᾶν θελήσατε νά κυνηγήσετε, κάνουν κατάχρηση τῆς μεγαλοψυχίας σας γιά νά ὀργανώσουν μπροστά στά μάτια σας μιᾶ ἐστία μοναρχικῆς συνωμοσίας. Ἐπικαλοῦνται τόν ἐμφύλιον πόλεμον, χρησιμοποιοῦν κάθε εἶδος διαφθορά, δέχονται κάθε εἶδος συνένδοξον, τόλμησαν νά ζητιανέψουν μέχρι καί τήν ὑποστήριξη τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπικαλούμαστε γι' αὐτές τίς ἐλεεινές δολοπολίες τήν κρίση τῆς Γαλλίας καί τοῦ κόσμου.

ΠΟΛΙΤΕΣ,

Δημιουργήσατε ἰδρύματα πού ἀφήσουν ὄλες αὐτές τίς προσπάθειες.

Εἰστε κύριοι τῆς τύχης σας. Ἡ ἐκπροσώπηση πού σχηματίσατε, ἰσχυρή ἀπό τή δική σας ὑποστήριξη, θά ἐπανορθώσει τίς καταστροφές πού ὀφείλονται στήν ἐκπτώση ἐξουσία: ἡ καταστραμμένη βιομηχανία, ἡ ἀνεργία, οἱ ἐμπορικῆς συναλλαγές, πού παράλυσαν, θά δεχτοῦν μιᾶ δυνατή ὄθηση.

Σήμερα παίρνεται ἡ ἀπόφαση γιά τὰ νοίκια.

Αὐριο αὐτή γιά τίς προθεσμίες σχετικῶς μέ τήν ἐξόφληση τῶν γραμματίων.

Ὅλες οἱ δημόσιες ὑπηρεσίες θά ἀναδιοργανωθοῦν καί θά ἀπλοποιηθοῦν.

Ἡ Ἐθνοφρουρά, ἀπ' αὐτή τή στιγμή ἡ μοναδική ὀπλισμένη δύναμη τῆς πόλης, θά ἀναδιοργανωθεῖ χωρίς καθυστέρηση.

Αὐτά θά εἶναι τὰ πρῶτα μας μέτρα.

Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ, γιά νά ἐξασφαλίσουν τόν θρίαμβο τῆς Δημοκρατίας, δέ ζητᾶνε παρά τήν ὑποστήριξη καί τήν ἐμπιστοσύνη του.

Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ θά κάνουν τό κατῆκον τους.

Παρίσι, HOTEL DE VILLE 29 τοῦ Μάρτη 1871

Ἡ ΚΟΜΜΟΥΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Το πολιτικό Πιστεύω της Κομμούνας

Για να εξασφαλίσουμε το θρίαμβο της επαναστατικής και κοινοτικής ιδέας, της οποίας επιδιώκουμε την ειρηνική ολοκλήρωση, πρέπει να προσδιορίσουμε τις γενικές αρχές και να διατυπώσουμε το πρόγραμμα που οι εκπρόσωποί σας θα πρέπει να υποστηρίξουν και να πραγματοποιήσουν. Η Κομμούνα (κοινότητα) είναι η βάση του κάθε κρατικού οργανισμού όπως η οικογένεια είναι το έμβρυο των κοινωνιών.

Πρέπει να είναι αυτόνομη, δηλαδή να διοικείται μόνη της ανάλογα με την πνευματική της ιδιαιτερότητα, με τις παραδόσεις της, με τις ανάγκες της· να υπάρχει ως ηθική οντότητα που διατηρεί μέσα στο πολιτικό, εθνικό και ομοσπονδιακό σύνολο, την πλήρη της ελευθερία, τον ιδιότυπο χαρακτήρα της, την απόλυτη αυτεξουσιότητα της, όπως ακριβώς το άτομο μέσα σε μια πόλη. Για να εξασφαλιστεί η ευρύτερη κατά το δυνατόν

Ἡ ΠΑΡΙΣΙΝΗ 18 ΜΑΡΤΗ - 2

Μάχη σιὸ PÈRE - LACHAISE (27 Μαΐου).

να ανακόψει την προλεταριακή εξέγερση.

Από τις αρχές του Οχτώβρη 1870 έγιναν στο Παρίσι και σ' άλλες επαρχιακές πόλεις διαδηλώσεις με κοινό αίτημα στο σχηματισμό της Κομμούνας.

Στις 31 Οχτώβρη 1870 οι εργάτες του πολιορκημένου Παρισιού επιχειρούν να ανατρέψουν την «Κυβέρνηση της Εθνικής Ἄμυνας». Η πρόχειρα οργανωμένη εξέγερση καταπνίγηκε εύκολα. Αλλά τίποτα δεν μπορούσε να αμβλύνει τις κοινωνικές αντιθέσεις μέσα στο πολιορκημένο Παρίσι.

Στις 22 Γενάρη 1871 ξεσπά δεύτερη εξέγερση των εργατών του Παρισιού. Οι εργάτες απαιτούν την ανακήρυξη της Κομμούνας. Γίνονται άγριες οδομαχίες ανάμεσα στους επαναστάτες και τον τακτικό στρατό. Οι προλετάριοι και πάλι νικούν.

Στις 28 Γενάρη 1871 η Κυβέρνηση υπογράφει ανακωχή με τους Γερμανούς πολιορκητές. Οι όροι δεν έχουν σημασία. Στόχος είναι να λυθούν τα χέρια Γερμανών και Γάλλων αντιδραστικών για να εκμηδενίσουν το προλεταριάτο, κύρια του Παρισιού.

Οι εκλογές της 8 Φλεβάρη 1871 για Εθνοσυνέλευση, που σύμφωνα με τους όρους της ανακωχής, έπρεπε να επικυρώσει τις προκαταρκτικές αποφάσεις της ειρήνης, αναδείχνουν νικητές όσους υποστηρίζουν οι Γάλλοι και οι Γερμανοί εξουσιαστές.

Στις 17 Φλεβάρη 1871 η Εθνοσυνέλευση, που συνεδριάζει στο Μπορντώ ονομάζει τον Θιέρσο αρχηγό της εκτελεστικής εξουσίας.

Στις 26 Φλεβάρη, ο Θιέρσο και ο υπουργός των Εξωτερικών Ζυλ Φαβρ υπόγρα-

ψαν με το Βίσαρκ τις προκαταρκτικές αποφάσεις της Ειρήνης των Βερσαλλιών. Σύμφωνα με αυτές παραχωρούνται από τη Γαλλία στη Γερμανία η Αλσατία και η Λωραίνη και υποχρεώνεται η Γαλλία να καταβάλλει 5 δισεκατομμύρια φράγκα σαν επανορθώσεις ενώ αναλαμβάνει τη συντήρηση των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής. Η διοίκηση των κατεχόμενων γαλλικών επαρχιών παραμένει στον έλεγχο των πρωσικών στρατιωτικών αρχών.

Ο Στόχος σαφής, το γαλλικό προλεταριάτο και κύρια εκείνο του παρισιού, που καλείται να πληρώσει τα σπασμένα και να στερηθεί και των στοιχειωδών δυνατοτήτων άμυνας απέναντι στους καταπιεστές του. Εκτός από τα οικονομικά μέτρα που άρχισε να παίρνει η Εθνοσυνέλευση, έπρεπε να αποπλίσσει και το προλεταριάτο.

Ἡ ΚΟΜΜΟΥΝΑ

Στην πάλη τους ενάντια στην αντίδραση οι προλετάριοι ένωσαν τις δυνάμεις τους. Δημιουργείται η Κεντρική Επιτροπή της Εθνοφρουράς από τις εκλογές απεσταλμένων που έγιναν σε κάθε τάγμα της παρισινής εθνοφρουράς. Η Κεντρική Επιτροπή συνεδριάζει στις 15 Μάρτη 1871 και συγκεντρώνει 215 τάγματα (από τα 270), που αποτελούνται κυρίως από εργάτες και χειροτέχνες.

Την νύκτα της 17 προς 18 Μάρτη 1871 ο Θιέρσο κάνει την αρχή, στέλνοντας στρατό στη Μονμάρτη και σε άλλες εργατικές συνοικίες του Παρισιού, με σκοπό να αποπλίσσει την Εθνοφρουρά και να

Συμπληρώνονται 116 χρόνια από την Κομμούνα του Παρισιού. Ο χρόνος ζωής της μικρός, μόνο 72 μέρες, όμως παρ' όλα αυτά έχει να παρουσιάσει σημαντικά επιτεύγματα — εμπειρίες για τις κατοπινές εξεγέρσεις των καταπιεσμένων σ' όλο τον κόσμο (Ρωσία 1917 — 18, Ισπανία 1936, Ουγγαρία 1956 κ.λ.π.).

Τι ήταν και τι έκανε η Κομμούνα;

Στις 18 Μάρτη 1871, μέσα στο πολιορκούμενο από τους Πρώσους Παρίσι, οι εργάτες και η φρουρά επαναστατούν, ανατρέπουν τη «νόμιμη» κυβέρνηση, καταργούν το κράτος σα θεσμό, εκλέγονται όργανα ανάκλητα από το λαό, που είναι άμεσα συνδεδεμένα με αυτόν. Καταργούν τον μόνιμο στρατό, εξοπλίζουν τους εργάτες, καθιερώνουν το ίσο για όλους ημερομίσθιο.

Η Κομμούνα θεωρεί τον εαυτό της αναπόσπαστο μέρος του παγκόσμιου κινήματος των εργαζομένων για την απελευθέρωσή τους. Καταργεί την τρίχρωμη σημαία της Γαλλικής Δημοκρατίας και την αντικαθιστά με την κόκκινη Σημαία της παγκόσμιας Επανάστασης. Γκρεμίζει τη στήλη Βαντόμ, καμωμένη από τα κανόνια λάφυρα του μεγάλου Ναπολέοντα, σύμβολο μίσους των λαών. Θεωρεί όλους τους ξένους επαναστάτες που βρίσκονται στο Παρίσι πολίτες της Κομμούνας και τους εμπιστεύεται θέσεις κλειδιά για την άμυνά της.

Τι ήταν αυτό που έκανε την Κομμούνα αθάνατη στους αιώνες, πηγή θάρρους, πίστης και ελπίδας για τα εκατομμύρια των προλεταρίων;

Ένας καινούργιος κόσμος λουσμένος στο φως και στην αλήθεια αναδύεται από τα κατάβαρα της Κοινωνίας και ανεβαί-

νει στην πιο ψηλή κορυφή της Παγκόσμιας Ιστορίας σαν το πιο αγνό, το πιο γνήσιο, το πιο πολύτιμο δημιούργημά της. Οι πεινασμένοι μέσα στο από μήνες πολιορκούμενο Παρίσι προλετάριοι μεταμορφώνονται σε μυθικούς ήρωες. Ότι καλύτερο έχει δώσει η ανθρώπινη Ιστορία στις μεγάλες στιγμές της σε ηθικό μεγαλείο, τόλμη, φαντασία, αφοσίωση, αυτοθυσία, το βρίσκουμε πληθωρικά σ' αυτές τις χειραφετημένες μάζες. Οι μεγάλες ιδέες της Γαλλικής Επανάστασης, η Ελευθερία, η Ισότητα, η Αδελφότητα γίνονται πραγματικότητα. Το όραμα του Μπαμπέφ για την Κοινωνία των Ίσων παίρνει σάρκα και οστά. Είναι αυτό το ίδιο το επαναστατημένο Παρίσι.

Τι προηγήθηκε της Κομμούνας

Τον Ιούλη του 1870 ξεσπά ο Γερμανογαλλικός πόλεμος.

Στις 2 Σεπτέμβρη 1870 συνθηκολογεί στο Σεντάν μια Γαλλική στρατιά και παρμίδνεται ο αυτοκράτορας Ναπολέον ο Γ'.

Μόλις γίνεται γνωστή η συνθηκολόγηση, στις 4 Σεπτέμβρη γίνεται εξέγερση των εργατών του Παρισιού. Καταργείται η αυτοκρατορία και κηρύσσεται η Δημοκρατία.

Όμως η οργανωτική αδυναμία των εργαζόμενων οδηγεί στην «Κυβέρνηση της Εθνικής Ἄμυνας» με επικεφαλής τον στρατηγό Τροσύ, τον Αδόλφο Θιέρσο, τον Ζυλ Φαβρ και άλλων θανάσιμων εχθρών των λαϊκών στρωμάτων:

Ο κίνδυνος από τους προλετάριους έκανε την άρχουσα τάξη να συνθηκολογήσει και να παραδίνει τα πάντα. Η Κομμούνα προκειμένου